

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS, DRETS HUMANS I ESPORTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011 Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2019

Núm. 3

Presidència
del Sr. Miquel Ensenyat i Riutort

Sessió celebrada dia 12 de setembre de 2019

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença de la consellera d'Afers Socials i d'Esports, sol·licitada a iniciativa pròpia, mitjançant l'escrit RGE núm. 3069/19, per tal d'informar sobre les directrius generals de l'acció de govern que desenvoluparà a les seves àrees de responsabilitat d'acord amb el programa polític del Govern de les Illes Balears..... [32](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia o bones tardes, a totes i a tots.

Compareixença de la consellera d'Afers Socials i d'Esports, sol·licitada a iniciativa pròpia, mitjançant l'escrit RGE núm. 3069/19, per tal d'informar sobre les directrius generals de l'acció de govern que desenvoluparà a les seves àrees de responsabilitat d'acord amb el programa polític del Govern de les Illes Balears.

Benvinguts a aquesta comissió amb un únic punt de l'ordre del dia, que és la compareixença de la consellera d'Afers Socials i d'Esports, Sra. Fina Santiago i Rodríguez, sol·licitada a iniciativa pròpia mitjançant l'escrit RGE núm. 3069/19 per tal d'informar sobre les directrius generals de l'acció de govern que desenvoluparà a les seves àrees de responsabilitat d'acord amb el programa polític del Govern de les Illes Balears.

El desenvolupament de la sessió s'ajustarà a les regles establertes a l'article 192.3.a) del Reglament del Parlament, és a dir, una exposició oral de la consellera per un temps màxim de 30 minuts. A continuació es demanarà als grups parlamentaris si volen una suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts per tal que els diputats i les diputades puguin preparar la formulació de preguntes o observacions. Seguidament intervendran els grups parlamentaris d'acord amb la seva importància numèrica, començant pel de major nombre de membres i finalitzant pel Grup Mixt; i el grup a què pertany la Presidència del Govern intervindrà en darrer lloc.

Els grups parlamentaris podran formular preguntes o observacions durant un temps màxim de 15 minuts. Aquest temps podrà utilitzar-se en una o dues intervencions. Per tal de dur a terme el diàleg interactiu, en cada una d'aquestes intervencions el diputat o la diputada podrà sol·licitar la resposta del membre del Govern en la mesura en què li vagi plantejant les preguntes i/o observacions, sense que en cap cas no s'admetin interrupcions a la persona que estigui en ús de la paraula.

Dit això, donam...

(Remor de veus)

... sí, perdó, hi ha alguna substitució?

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Sí, Toni Fuster substitueix Assumpció Pons, Grup Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Alguna més? No?

Donam la paraula i la benvinguda a la Sra. Fina Santiago, consellera d'Afers Socials i Esports. Bones tardes, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERAD'Afers Socials i Esports
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Bones tardes a tots i a totes, avui venim... és la segona vegada que feim una compareixença en aquesta legislatura, aquesta segona és per -com ha dit el president- explicar els eixos centrals d'aquesta legislatura 2019-2023.

Els eixos centrals es basen en el Pacte de Bellver que vostès coneixen perquè és un document públic, el moment de negociació d'aquest pacte de Bellver es va basar bàsicament en dues grans idees, una l'oportunitat de continuar i aprofundir en les polítiques desenvolupades a les legislatures 2011 i 2015 i després l'altra d'introduir nous reptes en les polítiques sectorials del Govern.

En aquest cas, en el cas de Serveis Socials aquests nous reptes vendran molt marcats pel desenvolupament de les nostres... de les lleis sectorials que pràcticament es varen acabar o es varen aprovar pel Parlament a finals de legislatura.

Per tant, és un repte de continuar o d'aprofundir en les polítiques fetes al 2011 i al 2015 i introduir nous reptes davant noves situacions de necessitat o nous anàlisis que s'han produït.

Com deia abans el Pacte de Bellver és un document públic, pel que fa referència a la nostra conselleria hi ha 13 punts referits a Serveis Socials i Joventut que es recullen a l'apartat 1, a l'apartat 5 hi ha 9 punts referits a Esports i 3 punts referits a cooperació. Per tant, aquests entenem que són els que han de marcar les prioritats de la conselleria perquè són acords polítics per configurar l'actual govern.

El primer que crec que els hem d'explicar o que volem explicar-los és la nova constitució de la conselleria, no?, venim d'una conselleria de Serveis Socials i Cooperació i ara tenim una conselleria d'Afers Socials i Esports. Això és perquè aquesta conselleria gestionarà durant aquesta legislatura les polítiques d'esports i les polítiques de joventut que en la passada legislatura no estaven en la Conselleria de Serveis Socials i Cooperació. Per tant, tenim aquests dos reptes d'encaix. Afers Socials vol reunir tot allò que són les polítiques sectorials de Serveis Socials incorporat a Afers..., perdó, incorporat a Cooperació i Esports com una direcció general específica. Per tant, la nostra conselleria s'anomena Afers Socials i Esports precisament perquè Afers Socials vol agrupar totes les polítiques sectorials més cooperació.

Després tenim la direcció de Joventut o les polítiques de joventut, les havíem de fer com a una direcció específica o les podíem integrar, vàrem pensar que el més adient era integrar-les dins la direcció que era anteriorment de menors i família, és canviar-li el nom per direcció d'Infància, Joventut i Famílies. La direcció d'Infància o el nom d'Infància és perquè totes les recomanacions tècniques actuals apunten que no hem de parlar de menors, que menors és un concepte jurídic i que s'ha de parlar d'infància i d'adolescència i per tant, posant infància i joventut agrupàvem tot aquest sector d'infància,

adolescència i joventut que eren unes noves competències per a serveis socials i després famílies que també era un altre repte. Per tant, no vàrem crear una direcció de joventut, pensàvem que encaixava molt bé dins aquesta direcció general que ja teníem configurada.

La direcció d'Esports sí que venia com a direcció d'Esports i vàrem entendre que políticament tenia pes suficient per mantenir-la.

L'antiga direcció de Planificació i Serveis Socials de la Conselleria de Serveis Socials i Cooperació l'hem desmuntada en dues direccions generals, per una banda la Direcció General de Planificació i Formació, que tindrà les funcions bàsiques de creació de normativa des de la legislació als decrets, a tot el que sigui reglamentació, la formació, la planificació en sentit ample i tot el que sigui la construcció dels equipaments.

Pensem que ja en aquest moment ningú no dubta que Serveis Socials és una de les grans bases, de les grans potes del Servei de Benestar Social i que cada vegada és més complexa, cada vegada tenim més lleis, cada vegada tenim més normativa de decrets i de reglaments, cada vegada tenim més necessitats socials, cada vegada tenim més tercer sector, cada vegada és més necessari formació permanent per als treballadors i formació específica per a cadascun dels seus col·lectius i pensem que una direcció de Planificació i Formació era tan necessària o igual com ho té Educació o com ho té Sanitat, a més a més amb la complexitat que tenen els serveis socials que no té Educació i que no té Sanitat, que és la diversitat competencial que tenim en la nostra comunitat autònoma, per una part els ajuntaments i per l'altra part els consells i el Govern. Això requereix de moltes hores de coordinació entre municipis i consells. Per tant, pensem que està més que justificada aquesta direcció general de Formació i de Planificació i Formació.

I després hi ha la Direcció General de Serveis Socials, en aquesta agrupàvem també dos grans blocs, tot el que era renda social, renda mínima, subvencions, lluita contra la pobresa i integració, pensions no contributives estaven en la passada legislatura dependents de dependència i pensem que és molt més adequat que estiguin en renda social, al cap i a la fi pensions no contributives i renda social són dos instruments econòmics, dos instruments tècnics per lluitar contra la pobresa i, per tant, pensàvem que s'havien d'aglutinar. Aquesta direcció també durà temes de LISMI i FAS, que també són dos instruments de lluita contra la pobresa, però que cada vegada tenen menys presència.

I després aquesta direcció general durà també tot el tema de immigració, les oficines d'informació, l'elaboració dels informes del Fons d'integració de les persones immigrants, mediadors culturals, els casals de persones immigrants i tota la relació de Creu Roja en el tema de refugiats.

Per tant, la conselleria actual d'Afers Socials i Esports queda configurada de la següent manera: una direcció general de Planificació, Equipament i Formació de la qual depèn el

Consorci de Serveis Sociosanitaris; una direcció general d'Infància, Joventut i Família de la qual depèn la Fundació Estel i l'Institut Balear de la Joventut; una direcció de Serveis Socials, una direcció d'Atenció a la Dependència de la qual depèn la Fundació d'Atenció a la Dependència; una direcció general d'Esports de la qual depèn el Consorci del Velòdrom i la Fundació per l'Esport Balear; la Direcció General de Cooperació; i l'Oficina Balear de Defensa dels Drets d'Infància i Adolescència que com vostès saben és una oficina autònoma, que en aquest moment administrativament havia de dependre d'algu, però si afortunadament vostès es posen d'acord o tots ens posam d'acord i hi ha un síndic de greuges aquesta oficina es traslladaria a aquest síndic de greuges. Per tant, és una situació teòricament temporal, ja du molts d'anys dependent de Serveis Socials, però teòricament és temporal. Nosaltres per donar-li màxima autonomia ja a la passada legislatura li vàrem cercar un local propi i en aquests moments s'està acabant d'adaptar aquest local i confiam que en un parell de mesos es pugui desplaçar al local per donar-li també aquesta configuració molt més autònoma.

Per tant, quins són per a nosaltres els objectius centrals de les polítiques sectorials? N'hi ha dues que ara no entraven en les polítiques sectorials que són dues bases per a nosaltres fonamentals: una és l'equipament, que és transversal a tota la conselleria, i la normativa, que també és transversal a tota la conselleria.

La passada legislatura, per posar-los una sèrie d'exemples, vàrem créixer molt en programes i en serveis. Crec que l'exemple de dependència és dels més clars; la passada legislatura vàrem créixer en més de 500 places residencials entre públiques i privades per la via de la concertació, i en aquest moment tenim copades totes les places residencials públiques i totes les places residencials privades que han volgut les seves empreses posar a disposició de dependències. Bé ens posam i construïm residències, o ja no podem ampliar per la via de la privada ni per la via de la pública perquè ja estan plenes. Amb els centres de dia ens passa el mateix, per tant s'ha de fer un esforç d'equipaments de serveis socials en aquesta comunitat autònoma.

Per tant quins són els objectius d'equipaments? Un que per a nosaltres és molt important i que vendria a consolidar i a tancar tot el procés de concertació que també s'ha fet la passada legislatura és un pla de finançament de nous serveis per a persones amb discapacitat i dependència mitjançant les entitats del Tercer Sector. A través de la Llei del Tercer Sector i la Llei de concertació hem aconseguit establir aquests serveis que abans funcionaven amb subvencions, però ara aquests serveis necessiten créixer i només poden créixer si l'administració pública dona suport a aquest creixement. No poden dependre només de donacions privades i ells no tenen capacitat de poder comprar determinades infraestructures o construir aquestes infraestructures. Per tant un dels nostres objectius és aquest pla de finançament.

Quant a construcció, que en aquest moment està posat en marxa, seria acabar la residència de Marratxí i posar-la en funcionament; acabar la residència de Son Martorell, calculam

que posar-la en funcionament seria molt just, per tant ens comprometem a acabar la residència de Son Martorell; acabar la residència de Formentera i posar-la en funcionament; acabar al residència de Maó; començar les obres de la residència de Son Dureta, començar les obres de la residència d'Es Castell, començar obres de la residència d'Andratx i començar les obres de la residència de Ciutadella. Totes aquestes són residències per a persones amb dependència majors. Aquesta passada legislatura hem acabat la primera fase de Son Tugores, i aquesta seria acabar la segona i la tercera, i acabar de concretar amb el Consell de Menorca el centre de Bintaufa com es configura.

Els centres de dia alguns és iniciar, i en tot cas seria iniciar i acabar les obres de Santanyí, de Sóller, de Muro, de Calvià, de Porreres, de Son Rapinya i Sa Indioteria. No podem assumir cap repte de posar-les en funcionament perquè aquests centres de dia després es tornen a lliurar als municipis que ens han cedit al consorci perquè pugui construir, i després depèn d'ells posar-les en funcionament.

Equipaments de mesures judicials. Per a nosaltres és cabdal l'acabament de les obres del centre d'Es Pinaret i a més posar-lo en funcionament, el 2020 ha d'estar ja en..., en absolut ple rendiment. Aquesta passada legislatura vàrem tenir problemes i tenim problemes amb les obres del centre d'Es Pinaret fins al punt que vàrem haver de treure l'empresa que s'havia licitat per incompliment de terminis. Volem també iniciar i acabar les obres dels espais de formació d'Es Pinaret, també posar-los en funcionament; iniciar la reforma de les llars d'Es Pinaret actual, de les llars que ara no estan en funcionament; i iniciar les obres d'Es Fusteret com a centre de dia per a mesures judicials.

En relació amb equipaments esportius, executar les obres per a la construcció del nou aulari del poliesportiu Prínceps d'Espanya; el compromís seria iniciar les obres i, si és possible, deixar-les molt avançades i, si es possible, en funcionament, però com a mínim aquestes obres per a nosaltres són un objectiu d'aquesta legislatura. I també la piscina olímpica del Prínceps d'Espanya, iniciar aquestes obres.

L'equipament de joventut ja ho saben, vaig tenir una compareixença expressa per a això, que seria iniciar i acabar les obres de l'alberg de joventut d'Alcúdia.

Una altra que és transversal a la nostra conselleria és la normativa. Cada vegada hi ha més necessitat de crear legislació i regular Serveis Socials, i per tant volem elaborar la Llei de protecció dels drets de les persones majors i una llei de cooperació, una nova llei de cooperació al desenvolupament. Aquestes dues són del pacte de Bellver i són dues que ens hem de comprometre a elaborar-les. Estudiar també la conveniència de modificar la Llei de l'esport per enfocar-la cap a una nova llei que parli d'esports i activitat física; la Llei de l'esport és de 2006, tot el concepte d'esport i activitat física ha evolucionat, i hem de valorar amb les federacions a l'Assemblea de l'esport balear la conveniència de modificar aquesta llei. I també una nova llei de joventut. La

Llei de joventut és una llei que necessita l'elaboració de molts de decrets, és una llei que ja és antiga, i per tant creim que és molt més interessant fer una nova llei que ens estalviarà l'elaboració de molts de decrets, actualitzar-la.

Quant a decrets, n'hi ha un que ja està aprovat que és el Decret de violència masclista i domèstica, que ja ha estat aprovat fa crec que dos consells de Govern. Els he de dir que ja està publicat i que de fet ja hem tengut sol·licituds per a menors orfes per violència masclista; el Decret d'ampliació d'atenció terapèutica als menors discapacitats entre 6 i 12 anys, que ho feim a través del concepte de promoció d'autonomia personal; el Decret de confluència de valoració de dependència i discapacitat; el Decret de reglament de funcionament i organització de centres socioeducatius, són aquests que acullen tots els menors amb mesures judicials; el Decret de principis generals pels quals s'estableixen els procediments de reconeixement i acreditació de la situació de família monoparental nombrosa; i el Decret de concertació. Tenim la Llei de concertació, que la coneguda com a Llei de concertació és aquesta llei de contractes de serveis a les persones, i necessita també l'elaboració d'uns determinats decrets.

I ja en qüestions sectorials, tal com he dit a la introducció és continuar la línia que hem mantingut durant la legislatura 2015-2019. No passaré a explicar que volem mantenir el ritme de valoracions de dependència, o que volem mantenir el ritme d'emancipació, o que volem continuar concertant els serveis que hem concertat aquesta legislatura; em centraré una mica en els eixos més generals i nous per a aquesta legislatura.

Volem treballar bàsicament en dues línies, que és la creació a través de serveis públics i a través de serveis concertats amb el Tercer Sector, i de forma excepcional amb serveis externalitzats a empreses amb ànim de lucre. Tenim dues lleis que crec que són pioneres a l'Estat espanyol; una és elaborada pel mateix parlament, que és la Llei del Tercer Sector i, l'altra, la Llei de serveis dirigits a les persones, la llei coneguda com la Llei de concertació, que ens permet avançar molt en temes de concertació amb el Tercer Sector, i per tant cada vegada es recorre manco a allò que són els serveis externalitzats per empreses d'ànim de lucre. Nosaltres pensam que una empresa no es pot lucrar gestionant la dependència, o gestionant una residència per a persones amb discapacitat. Tenim un tercer sector fort, tenim una societat civil afortunadament sensible que s'ha organitzat en relació amb aquestes necessitats, i tenim els instruments per poder-lo desenvolupar.

Per tant, en menors amb mesures judicials volem aconseguir el trasllat d'Es Fusteret; Es Fusteret és un centre per a menors amb mesures judicials, en aquest cas són al·lotes; és un centre que no té bones condicions arquitectòniques i per tant un dels objectius és traslladar aquest centre a un espai que sigui de lloguer, i després cercar un espai per construir aquest nou centre de mesures judicials per a nines, amb les dificultats que tenim per poder trobar un espai amb aquestes característiques. I posar en funcionament

Es Pinaret 2 en tota la seva totalitat, la part socioeducativa i la part educativa.

En infància i adolescència el repte que pensam que tenim principalment, a part de continuar estructurant la xarxa d'atenció als joves extutelats, és desenvolupar la Llei d'infància i adolescència. Som l'única comunitat autònoma, ho he dit diverses vegades, que els municipis no desenvolupen les declaracions de risc. La Llei d'infància i adolescència permet que això succeeixi a la nostra comunitat autònoma i per això hi ha d'haver un compromís clar de dotar de recursos els municipis, això ens permetria que amb la dotació de nou personal als municipis a través dels consells insulars i del Govern no només haguessin de desenvolupar les declaracions de risc, sinó que a més fossin equips especialitzats per poder treballar programes d'atenció a la infància i prevenir situacions d'alt risc. Ens estan arribant menors tant a Protecció de menors com al sistema de mesures judicials que no han passat pels serveis socials; això és una mancança que a llarg termini, o a mitjan termini, si volen, s'ha de poder canviar. Desenvolupar la Llei de famílies, especialment tot el relatiu a les famílies caracteritzades com a vulnerables, i d'aquestes donar especial prioritat a les famílies monoparentals. I aprovar el decret, que ho hem fet, aquest ja és un objectiu acomplert, d'ajudes econòmiques als menors víctimes de violència masclista i violència domèstica.

En dependència el nostre objectiu, insistesc, és continuar amb el ritme de feina que s'ha fet aquesta legislatura, i pensam que hi ha un sector que hem d'introduir de forma prioritària aquesta legislatura que són els familiars cuidadors. Mentre no tinguem més centres de dia, mentre no tinguem més residències, que són les demandes que en aquest moment tenim pendants, hem de tenir cura de les persones que supleixen les residències i supleixen els centres de dia, que són els familiars cuidadors. Per tant el nostre objectiu és crear programes per als familiars cuidadors, que siguin sobretot programes de respir, crear més unitats de respir perquè aquestes persones puguin tenir temps de vacances, temps de descans, tant equipaments com programes de respir a la llar. Hem de cercar noves formes per aconseguir que els centres de dia s'ampliïn; en aquest moment cada vegada tenim més dificultats perquè els municipis puguin cedir terrenys públics, per tant haurem de cercar noves fórmules perquè els centres de dia puguin ampliar la seva cobertura, especialment en tot Palma; i també de forma ràpida crec que podrem ampliar el concert de les places de Ferreries i Campos com una cosa realment ràpida, després ja dependrà, com he dit al principi, dels equipaments que anem acabant.

De discapacitats tenim la voluntat d'ampliar l'oferta que tenim en aquest moment de 0 a 6 anys per fer-la de 6 a 12 anys, i també la reorganització del servei de valoració de la discapacitat; el Decret de valoració conjunta de dependència i discapacitat serà un instrument que ens permetrà facilitar la valoració de la discapacitat i escurçar terminis, i també apostar per la descentralització. En aquest moment tenim a Joan Crespi la majoria de valoradors, i per tant el que volem és descentralitzar aquest servei.

En termes de renda social, de la passada legislatura crec que és un dels reptes dels quals poden estar tots satisfets. Som una comunitat autònoma que té aquesta renda social; vàrem passar de 0 i en aquest moment hi ha més de 8.000 beneficiaris, que arribam a més de 14.000 persones en renda social. Hem pràcticament cobert tots els perfils, però encara hi ha perfils que es poden incorporar i per tant pensam que aquesta legislatura hem d'ampliar aquest perfil de perceptors de renda social.

Mantenir també la renda mínima d'inserció. És vera que és una renda que cada vegada més demana menys pressupost, i és lògic perquè incrementam la renda social, per tant la renda mínima s'ha reduït, però durant aquesta legislatura també la mantindrem, perquè sempre hi haurà un col·lectiu inferior a tres anys de convivència a la nostra comunitat autònoma que no pot accedir a la renda social.

En temes de cooperació, continuarem garantint que la nostra comunitat autònoma sigui una comunitat solidària i, més que solidària, que intervengui en aquesta necessitat de cooperació internacional per reduir les diferències entre països, i per tant incrementarem el pressupost dedicat a polítiques de cooperació al desenvolupament. Aprofundirem en la cooperació bilateral; ara tenim amb dos governs i volem incrementar o volem continuar amb aquesta cooperació bilateral. Farem el Pla de cooperació 20-23, prèvia evolució del pla actual, i creim que també una de les coses que és necessària i que vàrem començar la passada legislatura, però a finals i que no hi vàrem poder prestar l'atenció que mereixia, és informar l'opinió pública del que s'està fent en cooperació internacional, perquè a vegades es desconeix.

En joventut vostès saben que es va fer la transferència la passada legislatura, per tant ens han quedat unes transferències que són pròpies i altres transferències que són complementàries als consells. Continuarem amb les subvencions autonòmiques d'intervenció i recerca; la gestió de les subvencions creades el 2015 i que acaben el 2024, que eren per a instal·lacions d'entitat local; el programa Erasmus; la gestió de l'ens autònom d'entitats juvenils; el Servei d'informació jove; el Carnet Jove i l'Art Jove, que és un dels programes amb més èxit; el camp de voluntariat i el manteniment i funcionament de les instal·lacions.

Quant a l'esport, volem l'elaboració del Pla director de l'esport 20-23 en col·laboració amb l'Assemblea Balear de l'Esport. Elaborarem també el Pla director de les instal·lacions esportives, que ara ja tenim una relació detallada de quines són les instal·lacions esportives en el conjunt de la nostra comunitat autònoma. Continuarem amb aquesta política de suport econòmic dirigit bàsicament a desplaçaments, a material esportiu, esdeveniments i manteniment, tant a les federacions com als esportistes com als clubs, i també donarem suport a tota aquesta feina que fan els clubs i que fan les federacions d'integració de persones amb discapacitat, de col·lectius vulnerables en el món esportiu. Un dels eixos centrals a l'esport és aquesta línia d'Esports amb valors, que nosaltres aquest any o aquesta legislatura volem prestar especial atenció a l'assetjament a l'àmbit esportiu, continuant

amb totes les línies iniciades aquesta passada legislatura, i ens agradaria dotar les federacions del coordinador de grada, que ens permetrà fer un seguiment de tota aquesta línia d'esports amb valor.

Una de les demandes que tenim dels clubs i també de les federacions en temes esportius és la possibilitat de crear una oficina d'atenció i informació als esportistes, als tècnics, als clubs, a les federacions que tinguin un horari d'horabaixa. Ens agradaria també, i volem, i si no és dins el 20 seria dins el 21, crear aquesta oficina. I, per suposat, mantenir, fomentar i aprofundir en tot el referit a la tecnificació i al seguiment esportiu, que ens està donant uns resultats excel·lents, no la passada legislatura sinó que ja ve d'enfora; i també pensam que ja s'ha de liquidar el consorci de construcció del Palma Arena.

Com veieu nosaltres som una conselleria que toca moltíssims sectors. La participació és fonamental i per tant mantindrem actius tots els òrgans de participació de les diferents polítiques sectorials: Consell d'Immigració, Consell de la Joventut, Assemblea Balear de l'Esport, el Consell de Cooperació, el Comitè d'Ètica, el Comitè d'Avaluació de les necessitats socials, el Consell de la Infància i Família, i el Consell de Serveis Socials, per dir-los els més significatius de cada sector. I pensam també que un dels instruments que ens va anar bé la passada legislatura i que hauriem de continuar aquesta és tota una sèrie de campanyes, i per tant reincidirem en aquelles que varen tenir més èxit, que a més varen ser consensuades amb el sector: contra la xenofòbia i a favor de la gestió de la diversitat, contra l'estigma en salut mental, respecte als aparcaments destinats a persones amb discapacitat física, els esports amb valors; i en volem introduir una que és la captació de famílies amigues, que estan destinades a aquests joves extutelats, que és un dels objectius del Pla estratègic que acaba l'any 2020, i pensam que hem de fer una campanya important de captació d'aquestes famílies amigues.

En línies generals aquesta és la feina que hem de fer aquesta legislatura. Estam convençuts que teniu tots i veis que tenc un excel·lent equip, no només gran sinó també excel·lent, per fer aquesta feina, i estic convençuda que podrem realitzar-la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Ara toca debatre si feim una interrupció de 45 minuts o si podem continuar de manera seguida. Supòs que era una pregunta que he de fer per rigor però poden seguir, no és així?

(Se sent una veu de fons que diu: "Per nosaltres no fa falta")

Venga, idò, va bé a tothom? Continuem?

És el torn ara, idò, del Grup Parlamentari Popular, que ha demanat dividir la intervenció a través dels dos representants.

Per una part, la Sra. Margalida Durán i el Sr. Pere Fuster, és així? Antoni Fuster, exactament, perdoni per canviar-li el nom.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Amb Fuster ha encertat el 50%.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Sr. Fuster, en voler...

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Bé, moltes gràcies. Començaré jo aquest primer torn d'intervenció, que aproximadament seran uns 5 minuts, i moltes gràcies, president, senyores i senyors diputats. I en primer lloc vull donar l'enhorabona a la Sra. Consellera pel seu nomenament com a consellera d'Esports el passat mes de juliol. Ja sé que és consellera de més coses, però jo em centraré en el món de l'esport, i vull agrair-li també que comparegui en aquesta comissió, que és l'inici del curs polític i també que és l'inici del curs d'aquesta legislatura. També faig extensible aquest agraïment a tots els directors generals del seu equip, especialment al director general d'Esports, que és l'àmbit en el qual jo em trobaré o tenc competències en aquest parlament.

Sra. Consellera, per al Partit Popular l'esport sempre ha estat una política molt important quan ha estat governant i també ho és ara quan som a l'oposició o quan hem estat a l'oposició. Per a nosaltres l'esport, esper que per a vostè també i per a tots els que estan aquí, és una activitat que transmet valors i és una eina molt important per a la societat si s'utilitza d'una forma adequada.

Miri, l'esport no és l'única, però sí que és una de les poques parts de la política on crec que és innecessària la confrontació política. Evidentment en polítiques s'ha de debatre, s'ha de fer política i això és bo, però ho dic perquè jo som dels que pensen que en temes d'esports no hi ha polítiques d'esquerres i no hi ha polítiques de dretes, hi ha bones polítiques o males polítiques. Aquesta per a mi és una realitat.

I li faig aquesta afirmació des del convenciment d'haver estat esportista i d'haver tengut al llarg dels meus anys diversos càrrecs polítics i institucionals sempre dins el món dels esports. Li dic tot això, en aquesta primera introducció, perquè li vull dir que no venc en aquesta comissió a fer-li una oposició, si em permet l'expressió, *de acoso y derribo* a la consellera, sinó que més bé vendré a fer una oposició constructiva i lleial, però també rigorosa i exhaustiva a la seva acció de govern i al seu director general d'Esports.

Li vull dir, Sra. Consellera, que l'anterior legislatura va ser un poc, per no dir molt desgavell en matèria d'esports, tres consellers distints, unes dolentes o desastroses relacions entre el director general i la consellera de torn i molts de canvis dins la Fundació per l'Esport Balear. Això va crear un clima d'inestabilitat dins l'àmbit esportiu que esper i desig -i li ho dic seriosament- que aquesta legislatura sigui diferent,

supòs que per això vostès han unificat conselleries dins el mateix partit polític. Esper i els desig que aquesta legislatura sigui diferent.

Sra. Consellera, jo pas directament a plantejar-li una sèrie de qüestions per començar, ja tendrem molt de temps durant aquesta legislatura de parlar de molts de temes també molt importants, però avui n'he fet una petita selecció.

Miri, a l'any 2020 i a l'any 2024 hi ha jocs olímpics, com vostè sap. Balears sempre ha tengut una bona representació als jocs olímpics i una bona preparació davant els jocs olímpics, davant aquests tipus d'esdeveniments. La pregunta que li vull fer concretament és: quins programes exclusivament per a olímpics tenen en marxa i si no en tenen si en pensen incorporar.

La segona pregunta que li vull fer és: quins comptes fa quant a la Llei de mecenatge esportiu tan important i desitjada per l'esport a les Illes Balears.

Una pregunta també molt específica és respecte de les finals balears de l'esport en edat escolar, tenen previst incorporar algun esport minoritari nou en aquestes finals?

I també demanar-li que fa molts d'anys que es parla dins el sector de l'esport de la necessitat d'augmentar la professionalització de les federacions esportives, està prevista alguna acció concreta en aquest sentit en aquesta legislatura?

I vull fer-li un petit matís al que vostè ha comentat, m'alegra dir..., jo que he fet feina molts d'anys també dins el Principes de España, que les obres s'iniciïn i s'acabin aquesta legislatura, però li vull recordar que a l'anterior legislatura la presidenta del Govern apocs mesos de ser presidenta es va fer la fotografia amb el director general dient que la legislatura passada hi hauria una remodelació; esper que la història acabi d'una forma distinta a com va començar ara fa quatre anys.

Idarrera pregunta, i deixaré el torn a la meva companya, és dir-li que ens trobam en un context econòmic on la seva consellera d'Hisenda va dir que es farien..., s'haurien de fer retallades als pròxims pressuposts i la pregunta és si té clar com afectaran aquestes retallades a les polítiques d'esport.

Moltes gràcies, Sra. Consellera, molta sort i molts d'èxits.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fuster. S'estima més que contesti ara la consellera o volen intervenir tots dos...?

(Se sent una veu de fons que diu: "no, ara em pareix, si ella...")

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Com vostè vulgui.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Bé, gràcies, Sr. Fuster i gràcies pel to, no? Coincidim amb vostè amb la importància de l'esport, l'esport és un instrument en gran potencial per a la transformació social, no només personal, sinó també per la transformació social i en això coincidim, en aquests valors potents.

El que li puc garantir és que treballarem per a l'estabilitat de tots els nostres càrrecs durant aquesta legislatura, sé de la importància de l'estabilitat de tots els càrrecs des del conseller o consellera fins al darrer assessor per poder... que les polítiques que iniciés tinguin una continuïtat i puguin ser més eficients i més efectives i sobretot en els terminis. Per tant, aquesta estabilitat li podríem donar.

Esports no és aquí perquè sigui del mateix partit, no és una qüestió del mateix partit. Esports és una activitat que podria estar encaixada en diverses..., és cert, podria estar a educació perquè té uns components educatius importants, podria estar a cultura perquè l'esport també és cultura, però pens que pot estar a serveis socials fonamentalment. Potestar perfectament a serveis socials, més que fonamentalment, perfectament a serveis socials, no?, precisament pels valors que vostè li dona perquè té una capacitat de transformació social importantíssima.

Si hi ha alguna professió que neix amb la voluntat d'integració i d'aquesta cohesió social són els treballadors socials, molt més que els metges que neixen per curar, els professors que neixen per educar; en canvi el treball social i els serveis socials neixen per aquesta voluntat d'integrar i sempre s'ha utilitzat l'esport, els primers... feines comunitàries que es fan, no a Europa, però a Amèrica, en treball social es fan a les pistes esportives de bàsquet, aquestes que veim per la televisió.

Per tant, no és..., ho dic perquè diu "pareix que esports és aquí perquè és del mateix partit", no, esports és aquí pensat, que siguem del mateix partit idò segurament ajudarà a l'estabilitat, que ens entenguem millor, però hi és per alguna cosa, no només perquè siguem del mateix partit, està pensat, eh?

En qüestió de jocs olímpics, seria absurd ara posar-nos..., i perdoni això d'absurd, crec que no és el moment del jocs, serà el 2020. Això és una feina que hem hagut de fer des de fa enrere per efectivament poder tenir persones als jocs olímpics i això és la feina de tecnificació que fa la fundació des de fa moltíssim de temps. Tenim 23 espais de tecnificació amb resultats esplèndids, precisament per això, perquè hem tengut aquesta tasca contínua. No podem ara improvisar ni a un any ni a dos una presència olímpica. Per tant, crec que la feina que s'ha fet de tecnificació a través de la fundació, de l'Escola

d'Esports, la implicació de les federacions és la que donarà bons resultats ara a aquests jocs olímpics.

Tot el que vostè em demana de Llei de mecenatge esportiu, el tema de la professionalització que són temes que efectivament estan detectats, nosaltres volem fer aquest pla director de l'esport 2020-2023 i molt consensuat amb les federacions, que pensam que són importantíssimes, els clubs. Per això una de les línies que a la passada legislatura més importants vaser activar aquesta assemblea de l'esport, perquè pensam que ha de ser així, des del Pla director de l'esport tot el que s'ha d'anar planificant.

Possiblement coincidirem en les necessitats que vostè hagi detectat, però veurem com les concretam pel que vostè ha introduït, no perquè jo cregui que no hi hagi polítiques d'esquerres i de dretes. Jo sempre crec que hi ha, si no ho vol, matisos, però és veritat que la política esportiva tal vegada no sigui la que més caracteritza..., però nosaltres tenim l'esport molt estructurat, hi ha les federacions, hi ha els clubs i hi ha els esportistes. Per tant..., i a més com acotat, per dir-ho d'alguna manera, vull dir, sabem qui són, es coneixen... Es veritat que jo m'hi introduec, però vull dir, es coneixen... per tant, tenim una situació que afavoreix molt que aquests acords, que aquest pla director estigui el màxim acordat i entre tots, de totes les demandes prioritzem totes aquestes situacions. Per tant, jo confii que quan venguem a explicar aquí el pla director que tot això que vostè ha detectat s'hi recullí, hi estigui recollit i vegi una mica la temporalització d'aquest tema.

La remodelació a la qual vostè fa referència del Prínceps d'Espanya, l'aulari, està fet el projecte, no sé si es refereix a aquest, està fet el projecte, està enviat al municipi, a l'ajuntament i hem tengut una sèrie de problemes per un problema, per una interpretació de volum i ara ja s'ha resolt.

Supòs que la seva companya Durán em demanarà per les residències i li explicaré les dificultats que tenim per posar en marxa les obres públiques i aquesta és una d'aquestes, i volem que aquesta hi sigui, però s'han fet remodelacions durant tota aquesta legislatura al Prínceps d'Espanya, s'han aprofitat aquests pressupostos i s'han remodelat diversos espais. No ho sé, ara li'n podria donar la relació, no la tenc al cap, però si li interessa pot fer una pregunta, li puc detallar en aquests quatre anys la remodelació que s'ha fet en diversos espais d'aires condicionats i altres temes, no?

I la consellera d'Hisenda, retallades, no ho ha dit. No som en una situació de pressupost expansiu, estam en una situació de contenció de despesa, però no de retallades i en Esports no n'hi ha d'haver, eh?, no volem que n'hi hagi precisament perquè s'ha fet una bona feina la passada legislatura que dóna bons resultats i aturar quatre anys, ja tenim l'experiència del Govern Bauzá, retallar quatre anys qualsevol activitat suposa un retrocés no de quatre anys sinó de molt més. Per tant, jo li dic que nosaltres defensarem que amb Esports no hi hagi cap tipus de retallada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Durán, el seu torn.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Sí, molt breument, i ja acabaré el meu torn. Sí, Sra. Consellera, jo si li dic la veritat no he qüestionat que Esports estigui a Afers Social, no ho he qüestionat, el que sí crec, i això és la meua opinió, que sí que hi és perquè és el mateix partit, bé podria estar a una altra conselleria, com molt bé ha dit vostè.

Respecte del que ha comentat de les Olimpíades, li he dit 2020-2024, sé que ara és molt difícil, però el 2024 jo crec que estan molt bé els programes de tecnificació i de suport als esportistes individuals, crec que és fonamental, però crec que fer-ne un específicament per als olímpics no estaria de més.

Referent al Prínceps de España, de veritat, esper que sigui una realitat, el que passa és que la cançó ja la vàrem sentir ara fa quatre anys i per acabar amb un forat de 417 milions de dèficit en el pressupost anual crec que, desgraciadament, possiblement vostès hagin de fer qualche tipus de política per mor de la seva herència en aquest sentit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fuster. Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Consellera. Li agrairia em digués quin temps tenc, per favor, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Nou minuts i mig, em diu la madona del cronòmetre.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, gràcies per l'explicació que ens ha donat, gràcies per haver vingut avui aquí, l'he escoltada molt atentament. Vostè ha dit que un dels objectius centrals, l'ha centrat si no vaig equivocada en dos, un són els equipaments i l'altre és la normativa. Jo vull començar parlant de normativa, vostè ha parlat que en aquesta legislatura, en principi, es farien dues lleis, la llei de protecció de drets als majors, si no vaig equivocada, i una nova llei de cooperació. Vull dir que nosaltres el nostre ànim és que aquestes dues lleis, a les ponències puguin sortir amb el màxim consens possible, a nosaltres fins i tot ens agradaria que fos per unanimitat. Vostè ha parlat de dues lleis que és veritat que són pioneres en el sector, com la Llei del tercer sector o la Llei de concertació, i m'ha vingut al cap que CERMI va donar un premi a aquest parlament de les Illes Balears perquè precisament una sèrie de lleis s'havien aprovat per unanimitat.

Doncs, intentarem que almanco per la nostra part quedi així, no en tenguí cap dubte.

Quant a la legislació que es va fer aquesta passada legislatura, i vostè les ha anomenades, dues en concret, una és la d'infància i l'adolescència i l'altra és la de família, doncs clar, ara falta desenvolupar-les, fa falta tota una sèrie de coses; per exemple, els plans establerts a la Llei d'infància i adolescència a veure per a quan, a veure quina previsió tenen quant a aquesta llei.

Quant al reglament de principis generals sobre procediment d'acreditació i condició de família monoparental, hi havia un termini de dotze mesos, si no vaig equivocada, la llei és de dia 31 de juliol, per tant, estariem ja tal. Per a quan aquest reglament?

També dir-li que la guia d'elaboració dels informes d'impacte familiar també tenia un termini de divuit mesos, per tant, estariem parlant de ben aviat, de final d'any. Això m'agradaria que m'ho concretàs.

Quant a equipaments, vostè ha dit que jo li parlaria de residències; evidentment, evidentment. Jo per a aquesta compareixença i a més per dur la seva àrea he estat mirant la feina feta la passada legislatura, la seva i per part nostra com oposició i, efectivament, m'he trobat que ja per març li demanàvem per a quan les residències i per a quan els centres que vostès havien presentat tantes vegades en rodes de premsa i que s'han endarrerit. Per a quan la residència de Marratxi? Crec que no l'ha anomenada, però jo li vaig demanar l'altre dia en el ple la residència de Ciudad Jardín, vostè la va anunciar l'any 2017 perquè l'any 2019 estaria acabada, si no vaig equivocada es va aprovar el projecte el maig d'enguany, però evidentment encara no s'hi ha posat cap pedra. Per a quan aquesta residència, si no vaig equivocada, de 120 places a Palma?

Una altra cosa que li vull demanar, què pensen fer amb el Centre Joan Crespi, crec que no n'ha parlat, a veure si pensen fer un centre per a dependents?, un centre d'assistència per a grans dependents o per a grans discapacitat? A veure que fan comptes destinar-li.

Hem de parlar evidentment de dependència i hem de parlar de dependència perquè qualsevol persona que fa una sol·licitud de dependència és perquè ho necessita i ho necessita en els terminis establerts per la llei; per tant, hem de parlar d'aquestes llistes d'espera que augmenten. Jo li vaig demanar a vostè i li vaig dir que s'han deixat de publicar a la pàgina web, i ja sé que després em varen dir que es publicaven, però no és això el que jo deman, el que jo vaig demanar era que en el portal de dependència, dins la Conselleria d'Afers Socials, Direcció General de Dependència, al portal de dependència hi ha una part d'estadística, es publicaven de manera sistemàtica mes a mes, han deixat de publicar a partir de juliol de 2018; jo, fins i tot, vaig telefonar a la conselleria, vaig parlar amb un dels funcionaris i em varen dir que ja no es publicaven. Nosaltres volem saber això, volem saber el nombre de sol·licituds mes a mes, nombre de sol·licituds

tramitades, persones que cobren la dependència, persones que ja tenen el PIA aprovat. Això volem saber evidentment, volem saber doncs l'acumulat, volem saber quanta gent tenim pendent. Jo vull saber quanta gent queda pendent a cada un d'aquests casos. Evidentment, ja sé que hi ha dos terminis diferenciats, però per a cada un d'aquests dos terminis diferenciats que marca la Llei de dependència és el que volem saber.

A més, dir-li una cosa, que amb la transparència no basta publicar-se, és que ha de ser fàcil, ha de ser fàcil. Jo dins aquesta legislatura els demanaré que en el portal de transparència del Govern, així com tenim les àrees d'educació, de sanitat i de medi ambient també hi posem serveis socials perquè serveis socials jo crec que és prou important; a més, vostè deia que és una cama principal del benestar social, no en tenc cap dubte. Per tant, jo crec que és més important que en moltes coses es tenguí una àrea determinada dins el portal de transparència del Govern perquè ha de ser fàcil, ha de ser fàcil.

Hi ha moltes coses a parlar, però jo vull parlar també del que afecta, tenia apuntat aquí per demanar-li el tema d'Es Pinaret, el tema d'Es Fusteret, més o manco ja ho ha explicat, però sí que m'agradaria saber per a quan?, si ens pot donar més o manco una dada perquè parlem d'unes instal·lacions que són prou importants i que ja duen un endarreriment important.

Després també li volia demanar per, ja sé que varem tenir una compareixença específica de l'alberg de La Victòria, vaig veure que ja la Comissió de Medi Ambient havia aprovat l'augment de volum i tal, però clar, ara depèn del Consell Insular de Mallorca, va quedar a l'aire si es demanaria l'interès general o no per part del Govern. Per tant, crec que..., ja sé que vostè em parlarà que les obres tal, jo m'he queixat moltíssim, i a més ho he viscut estant a Palma, dels retards de les obres que els pateixen els ciutadans de carrer i que les pateixen també les institucions. En casos determinats, escolti'm!, s'han d'accelerar de qualche manera, vull dir, no pot ser, estam..., ara ahir el Partit Popular va denunciar que a Felanitx llicències tarden un any, però a Palma tarden divuit mesos; no pot ser que una residència o un centre o qualsevol instal·lació del Govern tardi tant de temps perquè darrere hi ha falta de serveis i darrera hi ha persones que esperen aquests serveis.

Parlant de pobresa, de pobresa energètica, què fan comptes fer? Jo li deia l'altre dia, la pobresa energètica ha pujat d'un 7 a un 16%, he mirat les seves anteriors compareixences, semblava..., s'ha de fer un pla específic, ha de ser fàcil arribar a ajudes. Ja sé que, per exemple, la Creu Roja ha donat 6.000 ajudes, he llegit, tal; s'ha de ser fàcil, s'ha de ser àgil i hem de fer més coses. Jo deia, si tot això, si dins Càritas deia que s'havia augmentat un 15% l'assistència a l'ajuda, havia augmentat Càritas, jo demanava si s'han de fer retallades i hem d'ajustar, que els agrada més aquesta paraula, el pressupost, d'on ho faran? Perquè el cert és que s'ha de presentar un pla econòmic financer dia 15 de setembre i el que també és cert i està totalment reconegut, com bé deia el meu company diputat, que hi ha un forat a maig de 417 milions d'euros, és que s'haurà d'ajustar, no ens basta que venguin aquests 177 milions d'euros que ens deu el Govern sinó que són molts més

els doblers de forat que tenim, i totes i cada una de les àrees haurà de dir d'on llevaran, perquè a més el ministeri els demana dir d'on llevaran a cada una de les àrees.

Per tant, jo li ho torn a demanar, ja sé que a vostè no li agrada i es posa molt nerviosa, li deman que amb total tranquil·litat em digui amb sinceritat, que li ho agrairia, d'on fan comptes? Perquè ahir la consellera de Salut em va dir que fan comptes facturar més de tercers, ells fan comptes augmentar la facturació de tercers i ser molt eficients, però amb això no basta. Per tant, jo a vostè li deman, d'on, per favor?

Gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Santiago.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies. Contestant al Sr. Fuster, bé, nosaltres pensam que a través de la tecnificació es poden (...) els 24, creim que aquest pla director de l'esport, que és 2020-2023 pot tenir en compte tot el tema que vostè diu d'unes futures olimpíades. Per tant, insistesc que per a nosaltres aquest pla director és important per respondre a totes les demandes que crec que ha de ser el conjunt del sector que les vegi i les prioritzem perquè en qualsevol sector les demandes són moltes i en quatre anys o del 2020-2023 s'han de prioritzar les que hem de treballar, igual que en qualsevol sector.

Contestant a la Sra. Durán... contestant al Sr. Fuster, Sra. Durán, l'Estat ens deu 180 milions de carreteres i 170 que no ens arriben, vull dir, són aquests doblers, s'està a prop d'aquests 400 que vostès diuen.

Nosaltres..., ho ha dit públicament, tenim..., gràcies, estan bloquejades determinades partides pressupostàries, però no afecten al que són les prestacions bàsiques que tenim en aquest moment i pensam en els pressuposts del 2020, quan vengui amb els pressuposts del 2020 si hi ha contenció de despesa serà el moment d'explicar-li-ho. Jo ara defensaré els pressuposts de la Conselleria de Serveis Socials i cada conseller defensarà els seus pressuposts. Serà quan concretem els pressuposts aquí quan veurem el tipus de contenció que s'ha fet a cada conselleria. Jo ara el meu... el pressupost que nosaltres hem enviat a Pressuposts no conté cap tipus de retallada i el defensarem i veurem com es desenvolupa.

Miri, vostè diu de les lleis, jo crec que la nostra conselleria a la passada legislatura va tenir la característica que totes les lleis que crec que varem dur varen ser aprovades per unanimitat. Per tant, la voluntat d'arribar a consens existeix des del principi perquè pensam que les lleis que tenen un ampli consens, i si és per... vaja per majoria o per totalitat és millor, tenen recorregut i una llei ha de tenir recorregut perquè hi hagi canvis socials que es puguin experimentar. Per tant, la nostra actitud tant en cooperació com amb el sector en

la llei de persones majors serà aquest consens, primer un document que serà polític, que elaborarem nosaltres com a conselleria, després treballarem amb tots els sectors afectats des del de cooperació i el de persones majors, les administracions implicades que han de ser des del principi en l'elaboració del document i després finalment el Parlament.

És difícil si una llei està molt consensuada amb el sector que el Parlament s'hi oposi perquè teòricament reflecteix... i aquesta sempre ha estat la nostra línia d'actuació, dur les lleis molt treballades amb el sector, amb qui solem coincidir en les necessitats i a vegades no coincidim en la forma de resoldre-les, però sí que arribam a consensos.

En relació amb la llei d'infància i adolescència, el que li he dit durant la meua exposició, per a nosaltres és fonamental en aquesta legislatura tenir els equips municipals perquè puguin fer la declaració de risc i puguin tenir, puguem tenir als nostres municipis persones especialitzades en treball amb menors en risc i això serà l'eix central del desenvolupament de la llei d'infància i adolescència.

Per a nosaltres un dels municipis cabdals és Palma on s'executa el 80% de les declaracions de risc. No és tan important, amb tots els meus respectes, un municipi petit com pot ser Llubi que deu tenir una declaració de tant en tant perquè... com és Palma. Llubi és un municipi petit on hi ha un cert control social, que les coses passen i es detecten molt més ràpidament que municipis com Palma on hi ha una segregació territorial. Per tant, Palma és cabdal i després els municipis de més de 20.000 habitants. Començarem per Palma i anirem progressivament, per a nosaltres és importantíssim.

La llei de famílies, en violència masclista hem arribat a termini, crec que (...) un mes que no l'hem pogut complir. A la llei de famílies nombroses lligades a famílies monoparentals és cert que no hem complit aquest termini, un termini que ens varem autoimposar. El principal... dificultat o el raonament que jo els puc donar o l'argument que els puc donar per explicar que no l'hem tengut són dos: un, que hi ha hagut pràcticament quatre mesos un govern que no... que ha estat en funcions o en precampanya i després que ha estat una llei que havíem de consensuar necessàriament amb els consells insulars i els consells insulars han volgut aprofitar aquest decret per modificar la seva pròpia execució de les famílies nombroses no monoparentals, perquè teníem una execució o tenim una execució en aquest moment diferent a cada consell i aquesta arribada (...) ens ha retardat l'elaboració d'aquest decret.

En aquest moment tenim el text i el volem posar dins aquest mes si és possible o a principis de l'altre a audiència pública, consensuar-lo amb les entitats i a partir d'aquí idò el temps que necessiti aquest desenvolupament, pot ser que sigui entre sis, set, vuit mesos dependrà una mica del que... del nombre de sol·licituds de canvi que tenguem, el que tardi el Consell Econòmic i Social, el Consell Consultiu, etc. El pla..., el que vostè deia de l'impacte de la llei de famílies estarà dins

el termini. Pensam que hi arribam, tal vegada hi hagi un retard de quinze dies, però hi arribam.

Pinaret. Pinaret, ja ho he dit a la meua exposició, va ser una de les primeres decisions que vàrem prendre, recuperar la part que (...) funció pública el que era Pinaret perquè érem..., és molt difícil, és molt difícil anar a un barri per dir que posam un centre de menors amb mesures judicials. Tothom és molt solidari, però ningú no vol un centre d'aquestes característiques al seu costat. Per tant, l'oportunitat que teniem d'aprofitar aquest espai, es va parlar en aquell moment amb la consellera Cladera, jo crec que va ser generosa i que va entendre la situació i ho va acceptar. És més fàcil traslladar una oficina de funció pública que traslladar un centre d'aquestes característiques.

Això va fer que bé, que haguéssim de cercar espai per poder posar-hi els funcionaris, adaptar l'espai, buidar-lo i començar a construir, amb la mala sort que vàrem tenir que l'empresa que va guanyar el concurs de licitació no va complir amb els terminis. Per tant, vàrem haver de treure aquesta empresa, negociar amb ells, i ara tenim Tragsa. Confiam, si tot va bé, que al juny això estigui funcionant, que al juny estigui rodant ja. Vull dir que en quatre mesos ens puguin donar... i començar a fer el trasllat, eh?, això és el que...

Fusteret. Fusteret dependrà de si trobam un espai, que el tenim mig vist, de poder traslladar les nines a aquest espai i que després a Fusteret es comencin totes les obres, però necessitam primer el trasllat per traslladar aquestes... entre 12, 15, 16 nines que hi ha a Fusteret i no és un espai fàcil, és un espai també una mica complicat. Jo a l'exposició he dit "cercar un espai per al nou Fusteret", no crec... només cercarem l'espai, de moment el trasllat i que Fusteret, que ara és un centre residencial que no reuneix bones condicions, pugui ser un centre de dia que sí que pot reunir condicions.

En relació amb les residències sí que li he comentat, li he comentat la Residència de Son Martorell a la qual vostè fa referència. Marratxí ja tenim l'estructura feta i el 2020 ha d'estar acabada i ha d'estar en funcionament a finals de 2020, s'ha d'acabar l'obra i després s'ha d'autoritzar per part del consell i s'ha de posar en funcionament.

Son Martorell. Son Martorell, miri, jo ara... és com..., no vàrem dir que al 2019 la posaríem en marxa, jo crec que fins i tot tenim una pancarta penjada, que acabàssim l'obra. Vàrem dir "començar l'obra" a finals del 2019, que no serà a finals del 2019, serà al principi... el primer quadrimestre de l'any 2020 i després la volíem acabar crec que era a finals del 2021, principi del 2020 i tal vegada tindrà aquest retard, però no és que estiguem aturats.

Hem fet el concurs arquitectònic -hem fet el concurs arquitectònic-, hem fet el projecte bàsic, damunt el projecte bàsic hem demanat tots els informes que havíem de demanar, el d'AENA perquè justament està en línia, el del plahidrològic que com que no estava aprovat ara sí que... pla hidrològic que a més va detectar tota una sèrie de coses que vàrem haver de modificar el bàsic. Quan tenim això anam... llicència

d'activitats, es retarda tot el tema de llicència d'activitat i aplicam el decret que vàrem aprovar com a Consell de Govern precisament per accelerar tots aquests tipus de serveis, educació, sanitat i serveis socials que estigui lligats a lleis que donin drets, com és la Llei de dependència. Per tant, vàrem declarar l'interès general. Vàrem encarregar el projecte executiu, que aquest són quatre o cinc mesos. Hem fet el concurs de licitació, que com que és de més de 5 milions ha d'anar també a l'europeu i ara el concurs de licitació crec que va acabar dia 6 o dia 7, crec que s'han presentat entre set o vuit empreses i ara es licitarà. Això si tenim sort i quan obris els papers, quan obris els sobres totes les empreses han presentat els papers, perquè si alguna empresa no ha presentat els papers li has de donar termini suficient perquè els pugui presentar, així el primer sobre, el segon i els següents, això si tenim sort i l'empresa a la qual adjudiques o les empreses que no queden adjudicades no posen cap recurs, perquè es pot retardar.

Això és la llei que entre tots ens hem fet per fer un edifici públic, un privat té la dificultat de la llicència municipal, que a un municipi seran sis mesos i a l'altra seran dos anys, però nosaltres, com a administració pública, tot són concursos, i cada concurs són dos i tres mesos, o més, perquè és de licitació, en aquest cas. Per tant, Son Martorell confiam que s'obrirà, no hem estat aturats en cap moment.

Pobresa energètica. A mi no m'agrada parlar de pobresa energètica, jo crec que una persona és pobra i sembla que la pobresa la xapam, la diferenciam, però és vera que hi ha un compromís de fer pobresa energètica i nosaltres en aquest moment l'acomplim per dues vies: per una banda, pel Pla de finançament comunitari, que hi ha crec que són prop d'1 milió d'euros dirigits als municipis perquè aquestes persones puguin sol·licitar ajudes per a lloguers i ajudes per a rebuts i per a altres tipus; i després, una subvenció anual que fem, que va dirigida a les entitats, tipus del que vostè ha comentat, que es presenten Càritas i Creu Roja que paguin rebuts i que no siguin amb els seus fons, sinó que siguin amb fons públics.

I això es presenta anualment, ara és a punt de publicar-se la d'aquest any, segurament dins el mes d'octubre es publicarà, té efectes retroactius a l'1 de gener, perquè sigui a l'1 de gener del 2019.

I bàsicament, crec que li he contestat totes les preguntes, insistir-li que aquest forat que tenim és per la situació d'instabilitat política que tenim a l'Estat espanyol, el tema del conveni de carreteres i aquests 170 milions que havien de venir, que havien de venir, segons la Llei de pressuposts que no es va poder aprovar, que no només són 170 milions, Sra. Duran, són tots els convenis sectorials, que se suposava que pujarien, per exemple, Dependència, a Dependència, si s'haguessin aprovat els pressuposts ens hagués donat més de 7 milions, i així són molts de programes sectorials que no han arribat. I confiam, i jo li puc garantir que des de la nostra conselleria, jo i els directors, defensarem que la nostra conselleria sigui ben dotada per poder desenvolupar tot el que he exposat avui.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, li queda prop més d'un minut, un minut i mig.

(Se sent una veu de fons que diu: "dos i mig")

Dos i mig? Idò ni teu ni meu, dos.

LA SRA. DURAN I CLADERA:

Sra. Consellera, intentaré fer molta via. Crec que no m'ha parlat de les llistes d'espera que jo li he comentat, que ara no es publicaven i demés, les llistes d'espera.

Hi ha una cosa que també li vull demanar: per a quan tendrem, Sra. Consellera, una valoració unificada tant de discapacitat com de dependència, per a quan tendrem això?

A Menorca, li he de demanar per Menorca, sé que a vostè li varen demanar en aquest Ple, però sí que és important que hi donin una solució.

Un altre tema, que no m'ha contestat, el Joan Crespi, li he demanat pel Joan Crespi, a veure què feien comptes fer.

Vostè diu que no li agrada parlar de pobresa energètica, avui de matí el Sr. Yllanes, aquí, en aquesta mateixa sala n'ha parlat i n'ha parlat prou, diu que està preocupadíssim i que és una prioritat del Govern; escolti, amb aquestes subvencions que tal vegada vostès donen de manera anual no són suficients, perquè si la pobresa energètica creix és que hi ha alguna cosa. I la veritat és que el que jo li comentava l'altre dia, que deia el bisbe Taltavull del creixement tan important que ha tengut a Balears la pobresa invisible, que ell deia la pobresa invisible, té moltíssim a veure amb la manca d'habitatge d'aquesta comunitat autònoma, moltíssim a veure. Ja sé que l'habitatge no és tal, però crec que de alguna manera, si parlem de pobresa, tenim molta de gent, de cada vegada més, que són al límit, i tal vegada un rebut de llum o pagar el lloguer és un autèntic drama, Sra. Consellera.

Per tant, jo li deman que vostès, des de la seva conselleria, faci molta incidència que es facin mesures específiques per a aquest tipus de coses, perquè la gent de vegades es troba a un rebut d'entrar dins aquest límit de l'exclusió o de la pobresa.

Bàsicament és això, perquè ja no em queda més temps, o no president? Moltes gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Duran. Sra. Santiago?

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Sí, m'he oblidat de tots aquests elements que vostè ha comentat. Jo no estic d'acord que hi hagi una llista d'espera de dependència, crec que vostè va...

LA SRA. DURAN I CLADERA:

Però la publiqui, per favor.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

..., sí, no hi haurà cap problema, llistes de dependència jo crec que varem publicar, perquè hi va haver un mitjà de comunicació que ho va sol·licitar i crec que tal vegada ho he tret d'aquí, en un any ens torbam tres dies més a fer la valoració, en un any, tres dies més de mitjana a les Illes; jo li explic, tres dies més. Per tant, en un any tres dies més és que pot ser que els valoradors hagin tengut una epidèmia de grip, vull dir, no es significatiu, si fossin tres mesos, però tres dies no és significatiu, quan tenim moltes més sol·licituds, creixen les sol·licituds. I creixen per dues coses: primer, perquè la població envellida cada vegada creix, entra la generació del *baby boom* i per tant en tenim més, i perquè aquí sí que hi ha un efecte cridada.

La dependència funciona, la dependència funciona i la gent s'ho diu un a l'altre: tu, sol·licita una valoració perquè a mi m'han valorat de grau 1; rep 170 euros, 140 euros mensuals, i la Llei de dependència funciona, i això sí que fa un efecte cridada.

No és vera que totes les persones que es valoren ho facin per necessitat, nosaltres tenim un 33% de sol·licituds que no són valorades, la majoria de grau 1, perquè ho proven, perquè, com que han entrat massivament, des de l'any 2015 en el grau 1, doncs la gent ho prova; però tenim entre un 30%, 25, 30%, depèn del territori, que no són valorats com a persones amb dependència.

Nosaltres, el que vostè sol·licita aquí és juliol i agost, juliol i agost negociàvem el Govern, hi havia vacances, justament les persones que duen dependència, que duen l'estadística justament té una baixa perllongada; nosaltres, en el tema de dependència varem decidir una cosa, que la podem replantejar perquè no tenim cap ànim de no mostrar la feina que fem, perquè pensam que fem bona feina i que la podem defensar i que la podem justificar, la publicació que vostè assenyala l'IMSERSO la treu periòdicament, i és molt semblant a la penjava. Nosaltres varem decidir treure aquesta, que és una que parla per illes i parla per municipis, amb aquestes que s'acumulen cada mes vostès no només poden fer un seguiment del nombre de persones amb dependència a les Illes Balears, a Mallorca, a Menorca, a Eivissa, a Formentera, a Menorca, a cada un dels municipis, perquè hi són tots els municipis de la nostra comunitat autònoma, cadascun, en temes de renda social, PNC i renda mínima, valoració de la discapacitat, atenció a la dependència, emancipació i usos tutelats, atenció primerenca, serveis socials comunitaris, ALTER, tuteles judicials, atenció social als Jutjats, salut mental, atenció a la discapacitat, mesures ..., tot, mes per mes. No només de les persones poden fer vostès un seguiment sinó del cost econòmic que fan, com creix aquest cost econòmic mensual.

Per tant, no era... perquè pensam que amb aquesta, que és pròpia de la nostra comunitat autònoma, i amb la de l'IMSERSO, es feia un seguiment més que adequat, més que adequat. Si vostès ho consideren en parlam, no tenim cap problema.

I després també hi va haver un element que hem d'arreglar i necessitam més temps per poder publicar, nosaltres érem, crec, que l'única comunitat autònoma que encara depeníem del programa estadístic de l'IMSERSO i, per tant, a la passada legislatura un dels objectius era tenir un programa propi. I a finals de legislatura o set mesos abans d'acabar la legislatura ho vàrem aconseguir, el que passa és que el nostre programa informàtic, quan li fiques les dades, que són les reals, no coincideix del tot amb el programa de l'IMSERSO, perquè hi ha un problema tècnic de traspàs d'informació, no? I durant dos o tres mesos publicàvem xifres que eren diferents, de fet vàrem aconseguir que IMSERSO, si vostè va a la d'IMSERSO, posa un asterisc a les seves publicacions que diu que amb els temes de Balears hi podria haver diferència, perquè IMSERSO ens donava per davall.

I per no embullar la gent vàrem decidir que no es publicassin les de les Illes Balears, perquè amb aquestes i les de l'IMSERSO es podia fer un bon seguiment. Quan les de l'IMSERSO i les nostres coincideixin, crec que és el moment de tornar-les publicar, perquè si no hi pot haver diferències. Ara si es publicassin el mes passat les de l'IMSERSO i les nostres hi hauria una diferència de 800 persones: l'IMSERSO faria 800 persones menys i nosaltres 800 persones més, però són les nostres les reals.

Per tant, fins que no hi hagi aquest encaix entre nosaltres, el reial, i IMSERSO, i això és un problema estadístic que jo tècnicament no ho puc resoldre, políticament no ho puc resoldre, és un problema d'encaix de dos programes, haurem d'esperar una mica i conformar-nos amb aquestes dues coses.

El Decret d'unificació, dependència i discapacitat és un decret que també el decret està basat, no resoldrà tots els problemes, jo crec que dins els primers vuit mesos del 2020 ho tendrem, no resoldrà tots els problemes, però sí que facilitarà que molta gent que és dependent i discapacitat amb una única valoració tenguí el grau de discapacitat i el grau de dependència.

(Se sent de fons la Sra. Durán i Cladera de manera inintel·ligible)

No, dins el 2020, no ho sé, nosaltres ja tenim el document, però ha de passar tots uns processos de participació que de vegades s'allarguen o no s'allarguen.

Jo a Menorca si vostès tenen més idees que nosaltres ens les diguin, ens les diguin: contractam externament, duim persones de Mallorca a Menorca, estam a punt de firmar un conveni perquè els valoradors de l'ib-salut, com es diuen, els inspectors de l'ib-salut puguin també valorar les nostres "daixones"; hem tret dues, cada vegada traiem, que sí que és necessari, traiem el borsí, una vegada es varen presentar tres

persones, l'altra dues, a un borsí específic per a aquesta funció i a Menorca es presenten, i a l'hora de contractar renuncien. Hem anat a les mútues, hem parlat amb les mútues, hem parlat amb residències privades, i ara tenim un contracte menor. Si vostès tenen més idees, benvingudes siguin, és que tal vegada nosaltres necessitam més idees; nosaltres hem fet tot el que hem sabut i hem pogut, no és un problema autonòmic, la plaça està dotada, però no hi ha metges que ho vulguin fer.

Però no només passa a Menorca, passa a Eivissa i passa a Mallorca, i tenim aquest problema. I la solució passa, i jo al plenari de l'altre dia ho vaig explicar, Galícia dos anys i altres comunitats entre 16 i 18 mesos, que no és cap consol, però és una realitat; quan passa a totes les comunitats autònomes és que qualche cosa falla. Això simplement per a nosaltres és que obren la possibilitat que siguin altres professionals sanitaris els que puguin fer aquesta valoració, i que després hi hagi un metge, que n'hi hauria prou amb un o dos per comunitat autònoma, que certifiqui que allò és correcte. O que ho facin amb el model de dependència, el model de dependència, que dona molts més drets subjectius que la valoració de la discapacitat, no tenim metges, l'informe el fa Atenció Primària.

És que aquest model de metges de valoració és de l'any vuitanta, que, després, és vera que es fa el Decret del 99 i el manté; però ara tots els nostres metges tenen una especialitat, una formació de deu anys i no resulta una plaça atractiva per a ells. Per tant, seriosament, si tenen idees ens les ofereixin, perquè nosaltres hi estam disposats, no és un problema pressupostari ni de falta de voluntat, és que no tenim més vies.

En el Joan Crespi no farem res del que vostè ha comentat, el Joan Crespi és el centre de valoració de la discapacitat, no és un centre preparat per fer un centre de grans discapacitats físics, però per a res, no ho és, per tant, igual no li he contestat sobre el Joan Crespi perquè no tenim la voluntat de fer-ho.

I en temes de pobresa energètica, jo crec que una persona és pobra, no només es pobra perquè no pot pagar el rebut de la llum, és pobra perquè no té els suficients ingressos per cobrir les seves necessitats bàsiques, i en això podem posar moltes subvencions en marxa, que n'hi ha, n'hi ha al municipi, a través del consell i a través del Govern posam doblers perquè es paguin les necessitats bàsiques, els municipis també les paguen. Per cobrir aquestes necessitats bàsiques què fan? Les que no són als locals, com són Càritas o com es Creu Roja, pagam aquesta línia de subvenció, però cregui'm que això, Sra. Duran, i a la nostra comunitat autònoma jo crec que és una de les comunitats autònomes que més es veu això, que en aquest moment el treball, treballar no tens la garantia que treballant tenguí les seves necessitats bàsiques cobertes, i això passa per millorar la situació laboral dels nostres treballadors, entre altres moltes coses.

Perquè vostè ho diu, hi ha un perfil de persones que no arriben a finals de mes, i són persones que saben gestionar molt bé un pressupost, que no tenen cap altre problema; però si amb els preus d'habitatge que tenim i amb la manca de vida que té la nostra comunitat autònoma és fonamental que

els sous també siguin per sobre de la mitjana. Quan nosaltres complementam la renda social, complementam, perdoni, la pensió no contributiva, som molts conscients que fem això, una pensió no contributiva de 380 euros a Extremadura no és el mateix que una pensió no contributiva aquí. Per tant, nosaltres varem complementar amb la renda social aquestes persones. Que vostè dirà que és poc? Però és un 33% del que li varen pagar.

Per tant, el territori sí que afecta la pobresa, per tant no només és a través de les polítiques socials, és a través del repartiment de la riquesa que necessàriament és a través dels sous.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. És el torn ara del Grup Unidas Podemos, la Sra. Cristina Mayor té la paraula.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President, Sra. Consellera i també a tot el seu equip. Des d'Unides Podem li donem les gràcies per la seva compareixença a iniciativa pròpia per tal d'exposar les línies d'actuació de la seva conselleria aquí, en aquesta comissió.

La desigualtat social, el dret de les persones a desenvolupar un projecte de vida digne, garantir la qualitat de vida de les persones exigeix procurar els entorns saludables necessaris: serveis públics i comunitaris suficients on una xarxa social, basada en l'empatia i la capacitat per créixer, sigui una responsabilitat compartida. Exigeix també que totes les polítiques tenguin una perspectiva feminista i exigeix reduir les desigualtats que exigeixen a la nostra societat, que existeixen, perdó, a la nostra societat.

Aquest és el nostre objectiu dins de les institucions, portar els serveis a la ciutadania i garantir que tothom tenguí una vida digna, amb les seves necessitats cobertes, i blindar el dret a desenvolupar el seu projecte de vida. Per tant, creiem que les propostes que ha fet es troben en el pacte de governabilitat i són propostes molt necessàries i imprescindibles per a la ciutadania de les Illes Balears.

Aprofitarem aquesta compareixença per fer-li quatre preguntes, ja que em sembla que gairebé ha tocat tots els temes.

En matèria de serveis socials, entenem que els serveis socials tenen com a finalitat assegurar el dret de les persones a viure dignament durant totes les etapes de la vida i s'adrecen especialment a la prevenció de situacions de risc, a la compensació de dèficits de suport social i econòmic, de situacions de vulnerabilitat i de dependència, a la promoció d'actituds i capacitats de les persones com a principals protagonistes de llur vida, i tot això mitjançant les actuacions, els programes transversals, els projectes comunitaris i les prestacions de serveis econòmiques i tecnològiques que estableix la cartera de serveis socials.

Com el Govern articularà la carpeta social única que gestioni i informi la ciutadania sobre tots els recursos, prestacions econòmiques i serveis públics disponibles per atendre les seves necessitats?

En matèria de diversitat funcional, la Llei 8/2017, del 3 d'agost, d'accessibilitat universal de les Illes Balears, té per objecte garantir la igualtat d'oportunitats, la no discriminació i l'accessibilitat universal per permetre l'autonomia personal de totes les persones i, particularment, de les persones amb discapacitat, perquè puguin interactuar de manera plena i efectiva respecte de l'accés i la utilització dels espais d'ús públic, de les edificacions, dels transports dels productes, dels serveis de la informació i de les comunicacions de les Illes Balears. Quines mesures prendrà el Govern en aquesta legislatura per seguir desenvolupant aquesta llei? Té el Govern el Pla autonòmic d'accessibilitat?

En matèria de cooperació, el canvi climàtic, la contaminació, l'explotació econòmica, els desastres naturals o el mal govern provoquen que milions de persones vegin compromesos els seus drets humans i la seva supervivència. La nostra obligació és ser part de la solució i no del problema i aportar la nostra capacitat de revertir els efectes de canvi global sobre el territori. Com a societat hem de respondre i les nostres institucions públiques han de destinar més recursos a la cooperació, tant en moments d'emergència com en projectes compromesos amb el desenvolupament d'aquestes zones. Com té pensat el Govern desenvolupar les campanyes de sensibilització dirigides a la població balear per visibilitzar les conseqüències del canvi climàtic i l'amenaça que suposa per a la població menys afavorida?

En matèria de joventut, l'enfocament transversal del jovent és una proposta a incloure en les polítiques públiques. Hi ha necessitats específiques de la joventut que són competència d'altres conselleries: ocupació, habitatge, sanitat, educació, cultura i, per tant, aquestes polítiques específiques han d'incorporar la perspectiva juvenil en polítiques transversals de joventut i han de cercar que en les preses de decisions els joves siguin escoltats amb ànim real d'entesa. Quines accions farà el Govern per a la participació real juvenil de manera que les polítiques públiques tenguin un enfocament transversal de joventut i permetin incorporar la visió de tots i totes en la construcció social?

Finalitz la meua intervenció donant les gràcies novament per la compareixença d'avui, a vostè, Sra. Consellera, i a tot el seu equip aquí present.

La desena legislatura serà la consolidació de les polítiques progressistes i gràcies al Govern de coalició que tenim a les Illes Balears, per tant, a partir d'aquí, Sra. Consellera, i el seu equip, tendran el Grup d'Unides Podem al seu costat per fer feina, per tirar endavant aquest pacte i cercar honestament l'interès general per a la ciutadania de les Illes Balears, amb consens, humilitat, capacitat de diàleg i d'escolta i trobar molts llocs d'acord.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mayor. Sra. Santiago.

LA SRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Coincidim amb vostè que les polítiques públiques, almanco per a mi, l'objectiu fonamental és la redistribució de la riquesa i pens que amb això encara tota la lectura que faig en aquest sentit jo em mantenc, a través de la feina; la feina és un element fonamental de redistribució de la riquesa a través del sou, i l'altre els serveis públics, el que clàssicament es deia el sou diferit, que hi hagi sanitat públic, que hi hagi educació pública, que hi hagi serveis socials públics, uns compensen les diferències i els altres els procuren evitar i els altres promocionen la promoció social de les persones. Per tant, són dos els aspectes fonamentals: la política econòmica i laboral i tots els serveis públics adreçats a les necessitats de les persones. Per això nosaltres sempre defensam que davant determinats serveis públics no es pot externalitzar el servei, vull dir, no hi pot haver un benefici empresarial en temes educatius, en temes sanitaris, en temes de dependència, no?, perquè el que hi ha d'haver... sobre el dret de les persones no hi cap el benefici per a nosaltres, per a nosaltres és tan important que hi hagi bons serveis públics i bons serveis concertats, perquè la concertació sí que és la societat civil organitzada que actua i gestiona.

La carpeta social. Nosaltres la carpeta social és un dels temes que no he anomenat, i té raó vostè que es troba al Pacte de Bellver, hem d'establir coordinació molt clara amb presidència, que té la responsabilitat de digitalització, és necessària tota l'estructura de la digitalització de la nostra comunitat autònoma, que és una comunitat autònoma que en aquest aspecte no es troba massa avançada, perquè pugui facilitar. Per a nosaltres la carpeta social, i en això és ver que podem tenir un debat, entenem que és l'accés que té la persona individualment a veure com es troba el seu expedient en temes de serveis socials; això suposa també que ha de tenir un DNI digitalitzat, però sobretot hem de tenir una estructura de digitalització muntada.

I és vera que la nostra conselleria és una conselleria que un mateix ciutadà pot tenir un grau de discapacitat, un grau de dependència, una renda social i és una d'aquestes conselleries en què la carpeta social tendria molt de sentit. Per tant, nosaltres coordinar-nos per al tema de la digitalització, veure com es pot introduir tot aquest tema en la carpeta social, primer el Govern balear, i després mirar si aquest... que no crec que aquesta legislatura puguem anar més enllà, després incorporar altres administracions públiques, amb l'objectiu que una mateixa persona pugui veure la gestió en el municipi, la gestió en el consell, la gestió en el Govern, però això necessita tot un sistema de seguretat que en aquest moment no tenim.

L'accessibilitat no és competència d'aquesta conselleria i jo estic ben contenta que no sigui competència d'aquesta conselleria, és competència del conseller Pons, perquè pens

que l'accessibilitat és transversal, no perquè nosaltres duquem l'avaluació de la discapacitat haguem de dur l'accessibilitat de la discapacitat, no? Perquè això és transversal, no?, no només és per a les persones amb discapacitat, sinó, en general, persones amb mobilitat reduïda.

Canvi climàtic, ara això quan es presenti a la conselleria competent ho demani, jo no som partidària de fer una campanya especial per al col·lectiu de serveis socials, pens que ha de ser una campanya dirigida a tota la població, possiblement per sectors d'edat, per a infants, per a adolescents, per a joventut, per a persones adultes, però no dirigit especialment per a Serveis Socials.

Joventut, estic d'acord amb la seva transversalitat, de fet nosaltres de joventut sobretot duem temps lliure i oci i equip. Jo crec que són fonamentals per a les polítiques de joventut, per al que vol un jove, que és l'emancipació, és habitatge i treball, tenir l'accés a l'habitatge i tenir un accés a un treball digne que li permeti l'emancipació.

Nosaltres creiem que hi ha, i fonamental, soci i temps lliure per a un jove són fonamentals; creiem molt en el Consell de la Joventut, nosaltres dins la llei aquesta de la joventut, que la volem anunciar, li volem donar la màxima autonomia perquè pensam que ells han de ser els protagonistes del que vostè sol·licita. Això no significa que dins el Govern, ja el dilluns tenim una reunió amb Treball per començar a crear aquestes estructures de coordinació que hem de tenir en temes de transversalitat de joventut. Però pensam que qui ha de liderar i ha de supervisar i vigilar tota la política d'acció de totes les administracions públiques és el Consell de la Joventut, que en aquest moment té un pressupost propi, que li facilitarem la seva gestió i que la Llei de joventut encara ha de tenir més autonomia que no té en aquests moments.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam ara al torn del Grup Parlamentari Ciudadanos, Sr. Joan Manuel Gómez i Gordiola té la paraula.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Com ja he fet altres vegades, us demanaré que em marqueu quan dugui deu minuts, més o manco, si la consellera em contesta o agafa les reflexions que hi ha no exhauriré tot el meu temps, però així mateix és una conselleria amb molt de volum, amb molts d'objectius, amb una estructura i molts de temes i m'agradaria parlar de la gran majoria.

Consellera, benvinguda, al seu equip també, vull aprofitar per a Xavier Bacigalupe, no passi ànsia, som coneguts des de fa molts d'anys, per tant tot l'apartat del tema de joventut em consta, amb altres companys del seu gabinet, que, per descomptat entendrem el llenguatge, entre d'altres coses pel que fa al meu grup parlamentari i a mi, personalment, tindrà suport a la transversalitat que ha plantejat la diputada d'Unidas Podemos.

I que entenc que amb aquesta nova llei de joventut, i començaré la meua primera part temàtica, amb el tema de joventut. Crec que la llei de joventut ha de ser una oportunitat, evidentment s'ha d'actualitzar, totes les lleis en l'àmbit social (...) les persones s'han d'actualitzar, una llei que fa estona i sobretot en famílies joves, diferents models de família que evidentment s'han de contemplar.

No perdem l'oportunitat de fer una llei que parli de definicions, d'un marc conceptual, sinó que parlem de l'emancipació que, evidentment, és l'objectiu de qualsevol política envers la joventut.

Però jo, vinculant-la al Consell de la Joventut, o treballam amb el Consell de Joventut o eliminam el Consell de la Joventut, és un plantejament que ha fet el mateix teixit associatiu dins el Consell de Joventut; o li donam el caire que pertoca, i jo crec que el caire que pertoca és que un pic a l'any, mínim, vengui al Parlament a parlar d'un informe de valoració de com es troba, com planteja la situació de la joventut a la nostra comunitat autònoma, i, a més a més, portaveu del teixit associatiu, és a dir, de la participació dels joves a través de, formal o informal, les associacions. M'agradaria que aprofitàssim aquesta oportunitat, si vostè crea, a l'hora d'elaborar la llei, una comissió i a l'exposició pública nosaltres fariem aportacions en aquest sentit.

Dins joventut vull aprofitar perquè ens informe de com es troba l'alberg i de si s'han dut a terme les mesures del decret per agilitar el temps. Jo sé que no arribarem al termini que..., vostè mateixa ja ho ha dit, perquè és molt difícil, però m'agradaria veure, saber, que ens en faci cinc cèntims de com es troba la situació.

També aprofitaré per dir que una tasca que fan en educació en valors, sobretot en un context que tenim molt difícil, cap a la diversitat, són les entitats juvenils. Les entitats juvenils que eduquen en valors, sobretot amb un format de conviure dins un espai lliure, necessiten instal·lacions o almanco espais. I de cada vegada vostè sap consellera que és molt difícil anar a un espai, perquè n'hi ha pocs, o no tenen aquest model d'acampada, etc. A més a més, tenim una instal·lació, com li vaig esmentar a la compareixença, que serà tancarà durant un temps; aleshores, dins l'àmbit de l'equip de Govern, sí que m'agradaria que dins l'àmbit de medi ambient, en l'àmbit de territori tinguin aquesta reflexió de necessitat d'espais d'acampada, sobretot pensant en les entitats que treballen sense ànim de lucre en aquesta educació en valors.

Me'n vaig a la part d'esports, i jo li tocaré, consellera, la part que entenc jo que no s'ha comentat per part dels seus objectius, ni tampoc a la intervenció que m'ha precedit. Esports ens dona una oportunitat i és d'integrar un col·lectiu que té dificultats d'accés als esports, persones amb mobilitat reduïda o amb discapacitat, i m'agradaria que la Direcció General d'Esports, l'equip d'esports tengués en compte la promoció de l'esport en diferents disciplines dins aquest àmbit. Ara no ens imaginam la gent que no s'ho pot permetre, malgrat tenguim aquesta oportunitat privada o semipública o pública, és a dir que sigui accessible.

I l'altra, que tinguem en compte l'oportunitat de l'educació en valors, en la convivència, en la diversitat, en la no violència i, especialment, atès el context de què es tracta, en l'educació per la tolerància, o sigui en la tolerància a la diversitat. És un espai de conviure i és un espai on s'aporta una oportunitat per educar familiars adults.

Passant ja a temes de cooperació al desenvolupament, m'agradaria saber els inputs que hi ha en aquesta nova llei de cooperació, crec que és una oportunitat elaborar un nou pla director, jo li faré una sèrie de valoracions que consider que han d'anar per aquí les línies mestres, les línies del pla director, i m'agradaria em contés un poc aquesta nova llei de cooperació quines noves idees o nous plantejaments tindrà. Jo el que li deman, consellera, és que ens digui aquesta cooperació bilateral amb quins països es farà i amb quins països omplir.

Crec que el pla de cooperació, tota l'actuació en matèria de cooperació ha d'anar a assegurar el major impacte possible i la manco dispersió. Li valor positivament que no es minvi el pressupost en cooperació, ja veurem quina línia de distribució, quines prioritats; hi ha un consell de cooperació, hi ha la valoració del pla anterior i jo esperaré la comissió de la qual som membre per fer aquestes valoracions i aportar-hi. Sí que li deman que tinguem en compte en aquesta comunitat autònoma, com han tengut altres vegades, una cooperació directa amb l'AECID, primer perquè té una bona direcció i li he de reconèixer i, segona, perquè és fonamental per al posicionament immediat a llocs en situació de risc o en situació de conflicte, l'AECID és molt, molt important, m'agradaria saber si hi ha una partida, com hi havia abans, en aquesta línia de cooperació.

Quant a l'àmbit de la immigració i els refugiats, nosaltres li varem introduir una pregunta per saber, davant una situació molt conjuntural, però sobre la situació conjuntural de l'acceptació i l'oferiment de l'Open Arms, ens va preocupar que a un moment donat, és a dir, per donar-li resposta s'hagués d'acudir, perquè hi va haver una disposició, però a recursos externs; és a dir, el Bisbat va oferir un espai. M'agradaria saber la previsió que té el Govern davant qualsevol incidència que es pugui produir en aquest cas d'haver d'obrir els nostres recursos a població que arribi en aquesta situació.

Jo crec que és important, crec que hi hauria d'haver un pla de contingència, sigui amb aportació privada o l'oferiment de la societat de les ONG o del Bisbat.

En el tema de voluntariat i participació, hi ha pendent el desenvolupament de la llei i del fòrum del voluntariat i del pla de formació, m'agradaria que el posassin en marxa; que es tenguin en compte, precisament perquè s'ha donat un gran impuls, que, la veritat, el teixit associatiu i el tercer sector en aquest sentit és fonamental, però en diferents àmbits: esports, serveis socials, medi ambient, etc.

Em consta que hi ha una llista d'espera almanco de 1.000 persones que esperen residència, crec que, a més a més, creixerà, evidentment, ara nosaltres no tenim una piràmide, un

esclata sang i per tant això a llarg termini; si depenem només de les infraestructures, evidentment és difícil, no es posen immediatament, voldria saber si té plantejada una externalització o almanco una concertació o altres mesures per donar sortida a aquest augment de persones, no dic que no tenguí vostè la llista d'espera, dic que augmenta, això volia dir.

Vostè ha esmentat la dificultat, o sigui el problema que els facultatius per a la valoració no... rebutgen, jo no sé si és que tal vegada s'inscriuen i llavors, quan surt una plaça de facultatiu, l'agafen; evidentment, hauria de valorar la retribució, però no m'atrevesc a frivoltzar sobre quin és el problema, perquè si és conjuntural no, si és extens a altres comunitats autònomes, però que hauriem de valorar la retribució que puguin rebre per a aquesta valoració.

Tenc coneixement, perquè som treballador públic també i entre treballadors públics parlem, que hi ha elevats graus de frau a l'hora de justificar o almanco quan es valora que una ajuda atorgada a un beneficiari, d'una ajuda a renda social o mínima, llavors, quan se'ls demana el justificant o la justificació d'aquesta ajuda hi ha prou frau i, evidentment, gent que els costa, que té una situació de vulnerabilitat grossa com per haver de necessitar una ajuda, llavors és molt difícil que l'Agència Tributària de les Illes Balears, quan això es torna com a deute, es pugui, en via de constrenyiment, requerir, perquè no té ni mitjans per tornar-la; el que volia saber és o que replantegin els requisits o almanco les entrevistes o el seguiment sobre això. Ho dic perquè de vegades la gent no coneix el procediment administratiu, es pensa que aquesta tipus de despesa no s'ha de justificar d'una manera, és una despesa..., és una ajuda pública i de vegades quan se'ls demana que ho facin no ho poden fer, i evidentment no ho podrà fer, es dona ajuda perquè se suposa que no tenen recursos per poder-ho fer, però tal vegada això li evita poder destinar més ajudes a més gent i crec que és important. Insistesc, no qüestiono, ni molt manco, ni estic estigmatitzant sobre l'ajuda, el que dic és que ens arriba, per part de treballadors públics, que es produeix aquesta situació i es veuen impotents en veure com moltes vegades no es poden retornar aquests doblers.

Disculpau-me un... si de cas esperaré a la propera intervenció...

EL SR. PRESIDENT:

Són deu minuts, ara fa deu minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago.

LA SRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president, i gràcies al representant de Ciutadans. Totes les referències que ha fet a joventut estam d'acord amb vostè, pensam que el Consell de la Joventut ha d'estar dotat suficientment de recursos econòmics per poder desenvolupar la tasca que socialment se li ha assignat. A la legislatura del Govern Bauzá, se'n recordin que el Consell de Joventut va desaparèixer, durant la passada legislatura, amb els instruments normatius que teníem, el vàrem encaixar, però és vera que s'ha constituït, però no els faciliten, no tenen prou autonomia, no tenen l'autonomia necessària per poder desenvolupar la seva tasca. De fet hi ha una assignació de 125.000 euros que no hem pogut utilitzar perquè no tenen l'estructura necessària per poder-ho fer.

Un dels objectius és la nova llei de la joventut o la futura llei de la joventut, és donar potencial a aquest Consell de la Joventut perquè sigui considerat un òrgan autònom, independent econòmicament i que tenguí aquesta funció.

Això ja de si ha de venir a explicar al Parlament la seva tasca, ja serà part de la llei i serà si el Parlament ho proposa o no ho proposa. Aquesta llei, com vostè anomena, de la llei de joventut, tindrà tot el procediment de participació, inicialment es dirà públicament que es vol fer aquesta llei i en aquest moment qualsevol ciutadà podrà fer les propostes que consideri sobre aquesta llei; després hi haurà un document i aquest document, abans de trametre-lo al Parlament, es fa també per audiència pública; una vegada tramès al Parlament també hi ha una audiència pública i després seran els grups parlamentaris els que podran seguir proposant millores al text que hagi presentat el Consell de Govern, amb la participació, insisteix, del sector.

L'alberg, l'alberg en aquest moment ja tenim el vist-i-plau de Medi Ambient i estam pendants d'un informe jurídic que ens digui si és millor a través de la Llei d'urbanisme o el decret, per accelerar processos. I també estam pendants, i ho vaig dir a la meua compareixença, que nosaltres aquesta és la quantia que necessitam per poder obrir l'alberg amb les condicions que ens demana la Direcció d'Urbanisme, és a dir, les condicions de seguretat segons la legislació vigent, ho hem demanat a l'impost sostenible, a la convocatòria d'impost sostenible. Confiam que sigui que sí, però mentrestant no aturam, no estam pendants que ens l'autoritzin, sinó que ja està passat aquest informe. Quan ho tenguem, es licita, es fa el projecte bàsic, es licita i es construirà.

En relació amb l'espai d'acampada, recollim la seva proposta i parlarem amb Medi Ambient, que és, en tot cas, qui ha d'autoritzar.

Esports, coincidim amb vostè, vull dir, podem incidir més, podem fer millor feina per facilitar la integració de les persones amb mobilitat reduïda, persones amb discapacitat, tenim una línia conjuntament, que li dic conjuntament perquè quan érem Conselleria de Serveis Socials la fèiem també amb la Conselleria d'Eports, ara no hi ha cap conjunció perquè ja

fem feina plegats i, per tant, la seguirem mantenint, per facilitar tota la integració especialment de persones amb discapacitat i treball i esport adaptat, i també altres col·lectius en situacions de vulnerabilitat.

Universitat i educació en valors, és que estam completament coordinats, vull dir que s'han documents, tot el tema de valors sempre s'ha comptat amb l'ajuda de la Universitat de les Illes Balears, vull dir que això és incidir-hi.

Cooperació, que vostè diu, les línies mestres, vostè no sé si hi ha representant de Ciutadans en el Consell de Cooperació, i vostè ha escoltat una mica el que demanen les entitats, jo crec que hem d'actualitzar els conceptes de cooperació, hi ha ja un tema d'Agència de Cooperació que l'hem de replantejar, si la mantenim o no la mantenim; hem de repensar els conceptes de cooperació. Crec que hem d'incidir molt en l'obligació de cooperació bilateral, s'ha de fer cooperació pública, no pot dependre tota la cooperació del tema de si hi ha o no hi ha xarxa i teixit associatiu, perquè si no n'hi hagués no fariem cooperació com a comunitat autònoma; per tant hem d'incidir en el tema de bilateralitat. I sobretot el que les entitats volen és que a través de la llei sigui un instrument potent per facilitar tota la gestió administrativa de les subvencions, això és el que volen. Si ja és complicat per a una entitat de la nostra comunitat autònoma, que sigui de les Illes Balears, amb sectors de les Illes Balears, per exemple discapacitats o persones majors, poder justificar a vegades amb la nostra administració pública una feina que es faci (...) és complicadíssim, i per tant això és una de les demandes que varen fer, i amb els instruments que tenim valorarem quines possibilitats tenim.

Bilateral, en aquest moment estam amb Senegal i amb República Dominicana, i volem insistir més en ells, i amb l'AECID també tenim una partida econòmica.

Tema de refugiats. En tema de refugiats, quan ens varen dir que venien cap aquí no és el mateix que venguin 15 persones que venguin en aquest moment pareixia que en venien 110, després varen ser 80. Per tant varem haver de cercar un espai, dins la urgència dels terminis, per poder allotjar dignament aquestes persones, i va ser, crec, una actuació ràpida, perquè nosaltres miram contínuament quins són els espais per poder millorar els nostres equipaments, i per tant tenim un catàleg, i dins aquest catàleg de possibilitats tenim aquests; varem contactar amb el Bisbat que tot d'una va dir que sí.

Però en aquell moment en què nosaltres vàrem fer aquesta gestió el Govern de l'Estat encarar no sabia si això seria una temporalitat de deu dies i després potser posaria un avió o un vaixell cap a altres punts en què ells tenen estructura per poder dur aquestes persones, o si des d'aquí es faria la redistribució a altres països d'Europa. Per tant tenir una estructura, amb la manca que tenim permanent, i no sabem si s'ocuparà o no s'ocuparà, jo no ho veig; a més no sabem si són 15 o si són 80. Crec que hem de tenir màxima disponibilitat, que depenent de la situació hem de ser creatius i hem de cercar fórmules, perquè si només estan tres dies potser els podem posar a un altre espai que no sigui una situació tan característica com era

el Seminari; vull dir que crec que hem d'estar oberts a col·laborar i a ajudar, però no necessitam una estructura d'aquestes característiques. I sempre dic -a vegades en això hi ha molta confusió- que tot el que siguin refugiats no són doblers de la comunitat autònoma, això ho paga sempre l'Estat. No ho dic per vostè, ho dic perquè hi va haver confusió, i això no és.

En voluntariat no hi entraré perquè és de la Direcció de Participació i no ho gestionam nosaltres.

Residències. No n'hi ha 1.000, hi ha 2.000 persones, en el conjunt de les Illes Balears. Aquestes 2.000 persones no estan al marge de la Llei de dependència: o reben centre de dia o reben ajuda econòmica, però ells volen, o les seves famílies si ells no poden tenir opinió, però en qualsevol cas ells o les seves famílies, i el tècnic considera que una residència és adequada. Ja hem ocupat durant aquesta legislatura totes les residències privades, places residencials públiques i privades que estaven vacants. Si ara vostè se'n va al sector de residències privades li diran que manco la que s'està acabant de construir a General Riera les altres les tenim ocupades, i miri que a mi anar... a la privada a demanar places residencials concertades ideològicament em va costar, però era necessari, era necessari, perquè no podíem. Per tant aquesta comunitat autònoma ha de ser molt conscient que així com els anys seixanta, setanta i vuitanta va fer un esforç per crear centres per als menors i centres escolars, s'ha de fer un esforç cada any per construir places residencials i centres de dia a la nostra comunitat autònoma. No bastaran aquestes que he anomenat; cada any, cada legislatura se n'han de projectar dues o tres més, i potser d'aquí a quaranta anys ja no seran tan necessàries, però ara entrem a la generació del *baby boom*, que és una generació absolutament que va en un creixement poblacional brutal, que a més arribam a viure més temps. Per tant això és una necessitat fonamental. Insistesc, més de 2.000 persones en el conjunt de les Illes Balears però que estan dins el sistema de dependència, via vinculada, via ajuda econòmica o via centre de dia.

En aquest moment, vostè em demana externalització, no n'hi ha, només ens queda aquesta nova residència que s'obrirà..., que s'està construint a General Riera, que és l'antiga de Sa Nostra, i si ells volen, si ells volen perquè nosaltres no els podem obligar, nosaltres estarem encantats de poder concertar places residencials amb ells, però han de voler.

Facultatiu de Menorca. Dins tot el que vaig explicar que vàrem fer no sé si també vaig comentar que ha augmentat el nivell per fidelitzar els que tenim i perquè sigui atractiva econòmicament la plaça. Jo, i és una opinió personal, crec que no resulta atractiva una plaça de metge que bàsicament el que fa..., no valora..., no diagnostica, no tracta; bàsicament a vegades és valorar els informes que fan altres metges. Crec que per a una persona que s'ha format durant deu anys resulta poc atractiva aquesta plaça de metge. Per tant en dependència no la tenim, i donam drets de residències, de centres de dia, i crec que això és un encaix que en aquest moment amb el

mercat laboral de metges no encaixa, i hem de canviar aquest decret.

La renda social. Miri, en tota prestació econòmica es calcula que, entre un 2 i 4% -prestació econòmica general, eh?- de frau econòmic, molt manco que el frau de l'IRPF, molt manco, molt manco; en l'atur..., en moltes altres coses; en temes d'IRPF el frau és molt més elevat. Per tant en ajudes econòmiques es calcula entre un 2 i un 5; segurament en renda social hi ha aquest frau. Jo crec que el que li ha arribat a vostè és que efectivament arriben a... a la recaptació de la comunitat autònoma les resolucions que nosaltres firmam de gent que ha de tornar doblers perquè no ha complit, i són molts de casos detectats per la mateixa conselleria. És una prestació nova, els ciutadans igual no la coneixien; nosaltres vàrem detectar el que vostè ha comentat i el que estam preparant ara, el que feim i ja donam des de fa uns mesos, és explicar de forma molt senzilla quan una persona amb renda social ha de notificar que té ingressos perquè no tenguí cap problema, i jo li diria que de les que hem detectat n'hi ha un percentatge que els dius que és una ocultació intencionada, i d'altres que és desconeixement, i quan hi ha desconeixement treballam a través de la treballadora social altres possibilitats, perquè potser el que ha ocultat és que ha fet feina dos mesos d'estiu, però tot això s'ha de treballar. És una prestació econòmica nova, que l'administració n'aprèn, i que els ciutadans també n'han d'aprendre, i segurament és una llei que hauríem de repassar la necessitat, ja amb cinc, sis o set anys d'experiència, potser modificar determinats aspectes de la renda social per agilitar aquesta gestió.

I crec que més o manco he contestat el que vostè m'ha demanat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Sr. Gómez Gordiola.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Sí, sí que m'ha contestat, almanco em don satisfet pel que m'ha comentat i, insistesc, jo en l'àmbit de participació en el Consell de Cooperació i d'altres en què particip ja desenvoluparem més acuradament.

Si vostè ja em diu que hi ha un catàleg on acudir immediatament per la situació que es pugui donar, ja em vabé, d'instal·lacions o d'entitats que puguin..., a part del conveni que tenen signat amb Creu Roja. Crec que la resposta del Bisbat en aquest sentit a part de solidària va ser molt responsable dins l'àmbit de la línia d'actuació que té el mateix bisbat de Mallorca. Però crec que és molt important, consellera, que quan es donen informacions, a més de la voluntat de rebre i de solidaritat, s'expliquin molt bé a la ciutadania, perquè a vegades..., per dues coses, per desconeixement, per la por, i no és una por ideològica, és una por, si m'apura, conjuntural per la situació que hi ha i pels missatges que ens arriben, i llavors per segons quins missatges t'has (...) amb segons qui, i evidentment parlem de l'interès de tota la ciutadania a minvar això. Per això crec que és important

que quanes traslladen missatges també s'ha de dir "hem de ser solidaris, aquest Govern és solidari, i a més de ser solidaris tenim que aquest recurs els paga aquesta gent, només serà una situació d'uns dies", que es doni tota la informació, no al Parlament, sinó que es pugui exportar clarament cap als mitjans de comunicació i la ciutadania.

Llavors crec que és important no oblidar un col·lectiu d'una diversitat que té..., precisament la diversitat multicultural dóna especificitats tant culturals com religioses com de convivència. Crec que no hem de deixar de banda la sensibilització i la mediació en aquests col·lectius amb diversitat important, que no és una qüestió només d'idioma, és una qüestió de cultura, aquesta mediació en el centre de salut, tot i que això correspon a la Conselleria de Salut, crec que s'ha de mantenir. Demanaré a la consellera Gómez a veure si es mantenen aquests..., em consta que sí, però no sé si es dóna cobertura suficient als mediadors als centres sanitaris, però també a l'àmbit social, (...) serveis, donar a conèixer molt bé... Crec que són els millors interlocutors per la pedagogia aquesta de les ajudes i la necessitat de justificació perquè evita molts de problemes, i a més és una mediació també amb tota la societat i crec que no s'ha de d'abandonar. Jo conec la seva idea d'un tractament global de tota la població sense fer diferència, evidentment, en els drets, ha de ser així, però les obligacions en tenen unes molts diferents, que no depenen tant de nosaltres. Per tant és important aquest treball de mediació i de sensibilització per facilitar la convivència.

M'havia deixat això i una cosa li demanaré. Jo sé que a vostè li entren-sobretot al secretari general- moltes preguntes en el nostre exercici de control de l'oposició i d'aquest parlament, i li demanaria que per favor contestessin les preguntes en el termini, o almanco el més immediat possible, perquè ens permetrà arribar aquí amb una informació i ser més precisos. Nosaltres no apurarem els vint dies que corresponen, però ens obligarà a venir aquí amb unes preguntes i no ho volem dur preparat.

Res més. Moltes gràcies, ens veurem a altres àmbits de consells de participació i comissions, i gràcies per la seva intervenció.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez Gordiola. Té la paraula la Sra. Santiago.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies. Bé, vostè comenta un catàleg; més que un catàleg és un coneixement que tenim d'informació d'espais disponibles, perquè ens agrada aquest tipus d'informació per veure si podem fer un centre de dia aquí i a veure si podem crear o això, i per tant tenim aquest coneixement, i depenent de les circumstàncies ens aniríem adaptant.

Estic totalment d'acord amb vostè; aquí totes les persones que tenim accés a un micròfon hem de ser responsables de les paraules que deim per no crear el discurs de l'odi. Per això una de les campanyes que volem posar en marxa és aquesta campanya contra la xenofòbia i per al respecte a la diversitat, que és com a país europeu el que cada vegada serà més. Tots els països europeus tenen una gran diversitat cultural, ètnica i de tot tipus, i per tant Espanya no estarà al marge d'això ni el món no està al marge d'això. Per tant en aquest sentit aquesta campanya de xenofòbia.

Els mediadors, nosaltres gestionam una part dels mediadors a través de la Direcció de Serveis Socials; ajudam en la mediació de Salut. I després, si necessites un mediador, si necessites un educador social, si necessites un treballador social, si necessites un integrador social, això ja és cada municipi i nosaltres, perquè això es pugui fer, que és el que coneix les seves necessitats i les seves característiques de la població immigrada, ho feim a través del Pla de finançament, que hi ha una columna concreta de temes d'immigració, perquè cada municipi pugui fer el seu projecte concret per facilitar la integració social i laboral d'aquestes persones.

En temes de preguntes de control li puc garantir que no tenim cap interès a no contestar, ens pareix que..., i de respectar els terminis. És vera que a vegades la gestió..., jo he estat parlamentària i ho sé, i ho reclamava, i per tant vull complir aquest termini, però entre que vostè ho demana, es registra, passen un parell de dies perquè la Mesa..., arriba a la Direcció de Coordinació, ens arriba a nosaltres, als directors; després torna a la Direcció de Coordinació, i a vegades se superen aquests vint dies. Jo crec que vaig demostrar, quan la Sra. Duran va dir públicament això, la famosa informació de l'alberg, no tenim cap problema en tot el que sigui públic, una cridada telefònica al nostre assessor que té la relació amb el Parlament, a facilitar tota la informació, faltaria més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. És el torn ara del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula la Sra. Idoia Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Consellera, per venir a aquesta comissió i comparèixer voluntàriament.

Bueno, yo empezaré preguntándole sobre planificación de equipamiento. Desgraciadamente las plazas, la falta de plazas es una constante en nuestra comunidad desde hace tiempo. Usted ha mencionado una retahíla de obras que pretende realizar, muchas de ellas de gran envergadura. Lo que usted nos ha relatado para mí, desde mi punto de vista, es fantástico, pero es fantástico por estupendo pero también un poco por fantasioso, porque considero que, bueno, lo que ha dicho ahora en la última parte de su intervención, de que a usted le cuesta acudir a centros privados para concertar, que para usted sería mejor que todo fuera público, pues yo lo que haría de usted sería ir haciendo de tripas corazón, porque creo que lo mejor sería apostar precisamente por el concierto, que por

otro lado no veo yo que sea una opción nada despreciable sino al contrario. Creo que las residencias privadas están sometidas a la misma normativa de control que la pública o incluso más, por aquello de la vista gorda que puede hacer la propia administración que se autoinspecciona en las residencias y los centros de día, y bueno, a parte dan trabajo a multitud de personas, además optimizan los recursos como es muy difícil poder hacer en la pública. Yo he sido precisamente gerente de una residencia de ancianos y sé de lo que hablo. Entonces creo que, bueno, que en la pública es mucho más difícil optimizar los recursos aunque simplemente sea por esa burocracia excesiva en la gestión a la que están sometidos todos los servicios públicos. Yo creo que quien espera plaza en una residencia lo que quiere es que se la ofrezcan; quien gestione el servicio yo creo que debería ser lo de menos, siempre que se haga bien, correctamente y conforme a la ley.

Lo cierto es que tienen ustedes ahora mismo un agujero de cerca de 500 millones de euros en los presupuestos de la comunidad autónoma. Usted ha mencionado, como decía, una serie de reformas, de nuevas construcciones y puesta en funcionamiento de nuevos centros de gestión pública. ¿Cómo tienen previsto aumentar el presupuesto de inversión en equipamiento? ¿De dónde van a recortar para poder llevar a cabo todo lo que ha mencionado? ¿Qué incremento en el presupuesto público para equipamiento tienen previsto? Esto le quería yo preguntar.

Después, en cuanto a familia, creemos que la familia es el ámbito natural y primero de socialización, ahí donde el ser humano se conforma en su dimensión de persona. La familia no sólo contribuye al consumo de bienes y servicios sino que también lo hace de forma decisiva a la conformación de la sociedad futura. Los valores que mejoran la sociedad, como el esfuerzo, el sacrificio, la autonomía, la solidaridad, se viven día a día en el entorno familiar, (...) al individuo. La familia para nosotros es una realidad incluso anterior al Estado; es la célula social humana más elemental, por lo tanto sus derechos deben ser reconocidos y en ningún caso regateados ni adulterados. En la pasada legislatura se aprobó la Ley de apoyo a las familias, y en el artículo 34 se establece que en la elaboración de iniciativas legislativas se debe emitir un estudio de impacto ambiental que ya le ha mencionado la portavoz también del Grupo Popular, si no he oído mal. En este contexto quería preguntarle en qué estado de implantación se encuentra ese estudio de impacto familiar; ¿se ha aprobado algún tipo de guía o los criterios que regirán la elaboración de dichos informes? ¿Me podría indicar qué medidas concretas tienen previstas para desarrollar la Ley de familia que se aprobó la legislatura pasada?

Por otro lado las familias están siendo substituidas en muchos ámbitos de la educación de sus hijos, les están arrebatando su derecho constitucional a educar a los hijos de conformidad a su conciencia y a sus normas morales. Recuerdo que el artículo 27 de la Constitución Española establece literalmente: "Los poderes públicos garantizan el derecho que asiste a los padres para que sus hijos reciban la formación religiosa y moral que esté de acuerdo con sus propias convicciones". ¿Tienen prevista desde la conselleria,

en materia de familia, tiene prevista alguna medida de apoyo a los padres y a las madres para el satisfactorio desarrollo de la educación de sus hijos para poder opinar y para poder autorizar determinadas actuaciones que se llevan a cabo en los centros educativos, donde los padres y las madres hoy por hoy están totalmente excluidos?

Nosotros creemos que la protección a la familia es además muy necesaria en un contexto de caída de la natalidad hasta límites inferiores al del reemplazo poblacional. ¿Qué medidas de protección a la natalidad tienen previstas implantar, si es que tienen alguna? ¿Contemplan algún programa de asesoramiento y acompañamiento a embarazadas menores de edad o en familias monoparentales o en situación de vulnerabilidad? ¿Qué ayudas tiene previstas ofrecer a las familias numerosas, si es que las tienen previstas? ¿Tienen prevista la implantación de medidas para la conciliación de la vida familiar y laboral, fomentando la flexibilidad de horarios, trabajo a media jornada o teletrabajo, que creo que es aquí donde realmente se puede ayudar a las mujeres, ya que también lleva usted las políticas de igualdad, y no tanto por el hecho de que seamos 50 y 50 en las instituciones públicas? La mujer de a pie lo que quiere es que le ayuden en su día a día en su casa y con sus hijos, y que la ayuden a conciliar.

Atención a la dependencia. Nosotros creemos que se debe reducir drásticamente la lista de espera para el acceso de las ayudas económicas y asistenciales de las personas con dependencia y promover más ayudas de asistencia a domicilio y de acompañamiento, pero hoy aún la lista de espera sigue siendo... sabemos, conocemos todos, creo que conocemos gente que ha fallecido esperando la ayuda.

Y en cuanto a cooperación, y con esto terminaré mis preguntas, bueno, en los pactos de gobernabilidad acordaron incrementar el presupuesto dedicado a políticas de cooperación al desarrollo. Nosotros creemos que la cooperación al desarrollo es precisamente la fórmula para acabar con el drama de la emigración ilegal que, además de ocasionar centenares de muertes en el Mediterráneo, está colapsando nuestro sistema social y económico y, especialmente, nuestros servicios públicos en todos los ámbitos, entre ellos, los servicios sociales, además de contribuir al crecimiento de las mafias de tráfico de personas, que no solo perjudican a los países de destino sino también a los países de origen, debilitando dichas naciones al extraer sus recursos humanos, que son luego utilizados como mano de obra barata en Europa.

Nosotros abogamos porque los poderes públicos y por ende también los gobiernos autonómicos cumplan con las leyes que nos hemos dado todos de forma democrática, y entre ellas, también, por supuesto, la Ley de extranjería. Para que nuestra Ley de extranjería se cumpla nosotros tenemos muy claro cuáles son las medidas que deben adoptarse, entre ellas nosotros condicionaríamos la ayuda al desarrollo a que los países acepten la repatriación de inmigrantes ilegales y delincuentes; también priorizaríamos a nacionales y residentes legales en el acceso a las ayudas públicas, priorizaríamos a las personas que cumplen la ley, exactamente igual que se hace en

otros ámbitos de la vida, como por ejemplo para contratar con una administración pública uno tiene que estar al día en Hacienda o en la Seguridad Social, sí, si no la Ley de contratación pública no te permite contratar, está prohibido. Entonces, nosotros creemos que la Ley de extranjería es una ley más que también se tendría que cumplir, y que además la aprobó el Sr. Zapatero, no creo que sea sospechoso de ser de nuestra cuerda.

O colaborar con el Estado en la identificación de los inmigrantes que entran de forma ilegal a nuestro país. ¿Tienen pensada alguna actuación tendente a parar esta avalancha de inmigración absolutamente descontrolada e inasumible que quebranta sistemáticamente nuestras leyes o piensan continuar fomentando ese incumplimiento sistemático con políticas que favorezcan el efecto llamada y el agravamiento del problema?

Nosotros creemos que es en los países de origen donde hay que invertir para que esos países mejoren, sus ciudadanos vivan mejor y se conviertan en estado prósperos y viables, creo que esa es la verdadera solidaridad, y lo demás es autoengañarnos. Es decir, creemos en la acción directa para mejorar los países, el problema es que sabemos que buena parte de ese presupuesto se queda por el camino para financiar las necesidades propias de falsas ONG o entidades subvencionadas que no están llevando a cabo actuaciones directas en países de origen, sino incluso contribuyen a ese efecto llamada y al incumplimiento de nuestras leyes.

En los pactos de gobernabilidad acuerdan incrementar el presupuesto dedicado a políticas de cooperación, lo celebramos, pero me gustaría saber ¿qué presupuesto van a destinar a la cooperación al desarrollo? ¿Qué incremento supone con respecto al anterior presupuesto y qué porcentaje de ese presupuesto se va a destinar a actuaciones directas en países de origen?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ribas. Sra. Santiago?

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, Sra. Ribas. Ajudes a equipaments, jo crec que és prou realista, a mi també se'm va dir fantasiosa quan vàrem dir allò de la renda social i la renda social és una realitat a la nostra comunitat autònoma i arriba a més de 14.000 persones, 8.000 beneficiaris.

Hem dit d'acabar la residència a Marratxí i posar-la en funcionament. Acabar la residència de Son Martorell, per a aquestes, Marratxí, Son Martorell, Formentera, tenim els doblers ja, perquè, si no, no podrien llicitades. Per a la residència de Maó tenim una part del pressupost també ja signat. Per a Son Dureta també tenim una part del pressupost signat i el pressupost on serà? Doncs al pressupost de la comunitat autònoma. Jo sempre he defensat i tornaré defensar

que bona part, que una part de l'impost del turisme sostenible ha d'anar a la construcció d'aquest tipus d'equipaments. Vaig defensar que ho fessin amb els habitatges socials, perquè crec que no només afecta el medi ambient la política de turisme, sinó que ho afecta tot i, per tant, habitatge ho vàrem aconseguir; residències crec que no ho hem aconseguit, jo hi insistiré, que una part de l'impost del turisme sostenible vagi per construir residències perquè al cap i a la fi són llars per a les persones majors, i, per tant, jo crec que afecta que tenguís terreny disponible, el turisme afecta que tenguís terreny disponible per construir.

Jo ja ho he dit i li ho torn repetir, per si no ho ha entès, perquè per discutir quan torni vostè tenir una rèplica, miri, jo que una empresa es faci milionària si ven productes de bellesa m'és absolutament igual, que una empresa tenguí beneficis d'un dret humà, d'un dret d'un ciutadà, ideològicament vull discutir això. Bé, ja ho sé, que vostès són de dretes i jo som d'esquerres, per això hi ha aquesta gran diferència.

Jo, per a la gestió d'una residència que està relacionada amb el dret de dependència crec que no hi ha d'haver benefici empresarial, per això crec que l'administració ha de ser potent, ha de ser forta i ha de crear serveis per a les persones i per als seus ciutadans. I no tenc cap problema, perquè, efectivament, això no és a la nostra comunitat ni a Espanya ni a Europa, compaginar si és necessari la convivència entre la cosa pública i la cosa privada, jo ja li he dit, *ya he hecho de tripas corazón* aquesta legislatura i he hagut d'anar a la privada, però, efectivament, la meua ideologia no la imposaré a l'hora de gestionar aquests tipus de demandes i aquest tipus de necessitats, però defensaré la construcció de residències públiques. Perquè no pot ser, Sra. Ribas, que en aquest moment nosaltres tenguem més places residencials gestionades per la pública, perdoni, per la privada, que per la pública, estam quasi en el 50-50, però encara ens guanya la privada. Perquè la privada un dia diu: s'ha acabat, o ens fa un xantatge de dir: en lloc de pagar 68 euros dia, me'n demanes 200, i l'administració no té capacitat de reaccionar. Per tant, hi ha d'haver residències públiques i n'hi ha d'haver moltes més de residències públiques, perquè l'objectiu de la residència pública és donar un bon servei; l'objectiu d'una empresa, que és legítim, és obtenir benefici, per tant, no podem tenir un dret en mans d'unes empreses, ha d'estar en un context que la majoria sigui públic i col·laboració privada puntual.

Nosaltres sempre parlem de famílies, o vostè parla de família, nosaltres parlem de famílies, perquè les famílies són diverses i són molt plurals, no només és home i dona, hi ha molta diversitat, és dona-dona, home-home, que, en definitiva, són dos adults que volen conviure plegats i si volen tenir descendència la responsabilitat que tenen sobre aquesta descendència, i de vegades conviuen amb ascendents i amb altres, no? Per tant, vostè em diu el desenvolupament de la Llei de famílies, per a nosaltres les famílies són absolutament transversals, des d'Educació es desenvolupa la Llei de famílies, per exemple s'ha donat ja una puntuació diferenciada al que es consideren famílies vulnerables; per a l'accés a l'habitatge públic ja es dona puntuació diferenciada del que es

consideren famílies vulnerables; si vostè veu la llei de pressuposts ja veu totes les taxes que s'apliquen diferents a les famílies vulnerables i a les futures famílies nombroses, per tant, la Llei de famílies es desenvolupa. Hi ha algunes d'aquestes ajudes econòmiques o algunes prestacions de la Llei de famílies que necessita decret, com és el carnet de famílies nombroses, que ja he explicat que tendrem a l'any 2020; les ajudes econòmiques a menors que han patit la violència masclista, perquè s'han quedat orfes per aquesta circumstància, també ja la tenim en marxa i ja tenim sol·licituds.

Per tant, la Llei de famílies es desenvolupa des de cada una de les conselleries respectives, perquè nosaltres, encara que duguem el tema de família, en Treball, vostè el que em deia, escolti, i el tema, que jo no hi estic d'acord, que el teletreball i la conciliació siguin un tema de dones, és un tema de famílies, han de ser l'home i la dona que facin teletreball i conciliació, perquè la responsabilitat dels fills no és només de la dona; és a dir, tot això és Treball, a Educació és educació. Nosaltres des de la Conselleria d'Educació no farem cap mesura en relació amb educació, jo no crec que... no estic d'acord amb vostè i deu minuts donen per debatre poc, però jo no estic d'acord amb vostè que tenguem reptades les famílies en els centres educatius, una de les coses que ha defensat aquest govern és que els consells escolars siguin el màxim d'autònoms i en els consells escolars hi ha representació dels pares i de les mares i, per tant, aquesta autonomia és la que s'ha de respectar, a vostè no li agradarà tal vegada que hi hagi consells escolars amb determinats perfils, però és als consells escolars on hi ha els representants dels pares i les mares que tenen aquesta autonomia.

Miri, un dels avantatges de la immigració és que ha facilitat la natalitat, Espanya té una població manco envellida gràcies a la immigració. La immigració a la nostra comunitat autònoma ha reduït l'edat jove, som una població jove gràcies a la immigració, i és una immigració que aposta per quedar-se en aquesta comunitat autònoma.

I jo estic d'acord amb vostè en una cosa, crec que s'ha d'invertir en el país d'origen per evitar la immigració, la gent no ve aquí a gaudir, immigrar suposa una ruptura mental, social, econòmica, familiar, cultural importantíssima; a més, no venen de qualsevol manera, venen amb moltíssimes dificultats i si es queden a viure al nostre país és que aposten per viure al nostre país. Jo estic d'acord amb vostè que s'ha de cooperar i estic d'acord amb vostè que qualsevol país necessita controlar les seves fronteres, però, una vegada que un immigrant és aquí és un ciutadà i és una persona més amb tots els drets humans iguals, els mateixos que jo i els mateixos que vostès i, per tant, se l'ha de respectar. I la seva situació administrativa des de Serveis Socials no li ha d'importar, ni des d'Educació, ni des de Sanitat, és un ciutadà amb drets i una persona amb tots els seus drets humans i, per tant, una cosa és treballar amb els països d'origen des d'Europa com a Europa per evitar la immigració, que les fronteres es protegeixin i es respectin els drets humans a les fronteres i l'altre, com que ja és a la nostra comunitat autònoma o és a qualsevol indret de l'Estat espanyol, aquestes

persones són persones, ciutadans, amb el concepte més clàssic de ciutadà, de compartir un espai i compartir un temps, independentment de la nacionalitat, del passaport, l'ètnia i la religió, i, per tant, per a nosaltres amb tots els drets com a persones humanes que són.

Més temes, bé, jo no sé si... a mi m'ha preocupat sentir-la, vostè no sé si ha sentit això, vull dir que els immigrants si es troben en situació d'il·legalitat no poguessin accedir a determinades prestacions? No sé si he sentit això, no ho sé, en tot cas, jo he entès que vostè ha dit: els immigrants, si es troben en situació d'irregularitat administrativa no accedeixin a determinades prestacions.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Priorizar a nacionales y residentes legales, inmigrantes que están aquí ilegalmente, que hayan entrado ilegalmente en nuestro país, en las ayudas sociales, no digo que no puedan acceder, siempre y cuando se haya priorizado a las personas que han venido aquí cumpliendo la legalidad.

LA SRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Nosaltres, bé, això, ho he entès bé, i hi estic absolutament en contra, crec que s'han de prioritzar les situacions de vulnerabilitat, no el passaport ni el lloc de naixement.

Delitos, i, a més, ha utilitzat la paraula *delitos*, això ho aplicaria vostè a un nacional? Una persona que té passaport espanyol i té, és un delinqüent, tendria menys accés a salut o educació que no delinqüent?

LA SRA. RIBAS I MARINO:

No podemos expulsar a nuestros nacionales, los tenemos que aguantar aquí y tenerlos encarcelados.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

No, no, i limitin l'accés als serveis públics que vostè ha dit, vull dir, vostè això ho faria amb els nacionals? Vostè, un nacional que té un passaport espanyol, perquè és delinqüent tendria més dificultat d'accés a la salut o a l'educació? Escolti, parlam de persones que tenen tots els seus drets humans i, per tant, al que ha d'accedir, el que ha de valorar l'administració és la seva situació de vulnerabilitat i no el seu passaport.

Per tant, jo sé que en temes d'immigració, en temes de cooperació internacional, en temes d'acolliment i en altres temes nosaltres i vostès estam molt enfora i és vera que són debats políticament jo pensava que superats en el segle XXI i pens que es tornen produir. La immigració sempre ha existit, Sra. Ribas, i sempre existirà i la forma d'integrar-la és un indicador d'èxit del país que acull.

En temes, bé, jo crec que en temes de dependència ja li he comentat, en temes d'immigració ja li he dit la nostra opinió. En temes de cooperació, el pressupost que va a cooperació pràcticament jo li diria, li puc donar, no tenc una xifra real, però cooperació que vagi, diguem, a cooperació, a països que reben aquesta cooperació, jo li diria que és a prop del 90% del pressuposts o, si no vol, el 85% del pressupost. En estructura mantenim molt poc de cooperació, la resta a través de subvencions d'entitats, cooperació bilateral, col·laboració amb l'Estat espanyol per a temes d'emergència, pràcticament es va si no és el 90 és el 87%, vull dir que és una cooperació molt eficient i molt eficaç. En aquest moment estam per sobre dels 6 milions d'euros i confiam que en els pressuposts del 2020 hi hagi una mica de pressupost cap a la cooperació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Sra. Ribas, té 6 minuts, no és així, cinc i mig.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Sí, muchas gracias. En cuanto al impuesto del turismo sostenible, claro, el problema es que los que quieren que se destine al medio ambiente pues les va bien que sea así, si usted dice que sea Servicios Sociales, pero es que al final de algún lado tendrá que sacar el dinero este gobierno, entonces al final me dice usted: no, turismo sostenible. Y entonces ¿qué hacemos con el medio ambiente? Lo digo porque, claro, al final me están dando soluciones que caen por su propio peso, no me están diciendo de dónde van a sacar, cómo van a hacer para dotar todas estas inversiones.

Agradezco que no imponga su ideología a la hora de conseguir nuevas plazas para personas mayores dependientes, pero también deberíamos plantearnos cuál es el coste del concierto de una plaza y cuál es el coste de la plaza pública para los ciudadanos, porque tal vez por ahí podría justificar aún mejor esta opción del concierto.

Bueno, demonizar la privada a mí me parece, claro, que alguien se pueda lucrar por una necesidad básica, vamos a ver, es que, gracias a la privada podemos llegar a más gente y ojalá hubiese más residencias privadas con las que poder concertar. Es exactamente igual que el planteamiento en Educación, todos estos que están en contra de los concertados; bueno, pues gracias a que hay colegios concertados podemos dar oferta y educación a todos los niños, porque no podemos sostener el sistema solamente con la pública. O exactamente igual que pasa con el seguro de salud, gracias a que mucha gente está acudiendo voluntariamente a los hospitales privados a través de su seguro de salud, podemos dar mejor servicio a los que acuden a la pública.

Me habla usted de las AMIPA cuando yo les pregunto por el derecho a la educación de los niños, es que el derecho a la educación de los niños es un derecho de los padres, no se delega en las AMIPA de los colegios, por mucho que haya un órgano de participación de los padres en los colegios, eso es para adoptar decisiones sobre la gestión, pero no sobre la

educación directa de los niños. Igual que no delegamos en los profesores o en los maestros según qué tipo de educación, no por nada, es porque es que lo dice la Constitución Española, no lo digo yo.

Y por último, remarcar que nosotros no estamos en contra de la inmigración, creemos que es necesaria la inmigración, pero controlada, regulada. Estamos en contra de la inmigración ilegal y de que se fomente esa inmigración ilegal, nosotros no decimos que haya que negarle unos servicios sociales a una persona que esté en una situación de necesidad, pero es que tenemos muchísimas personas en situación de necesidad hoy por hoy esperando esa ayuda social. Por eso nosotros entendemos que se debería priorizar siempre a nacionales y residentes legales antes que a personas que han venido aquí de forma ilegal, simplemente porque es inevitable para poder sostener el sistema y porque es por justicia social, simplemente eso, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ribas. Sra. Santiago.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies. No, allò de l'impost del turisme sostenible era un exemple, que és una font que en aquests moments Serveis Social no se'n beneficia i se'n podria beneficiar, no, en general de Serveis Socials, sinó per a equipaments, igual que ho és l'habitatge social, en què es va modificar la llei de l'impost sostenible, i pensam que la renda social ho podria ser. Però tots aquests equipaments vendran progressivament a través dels pressuposts i haurem d'esperar el debat de pressuposts per valorar quin és el pressupost de la Conselleria de Serveis Socials, quin és el topall de despesa que tenim com a govern per poder desenvolupar tot això.

Jo no menyspreo la cosa privada, jo crec que la cosa privada pot funcionar, però jo aspir que tot el que sigui referits a drets no depengui d'empresaris, perquè això són voluntats privades, jo vull la voluntat col·lectiva, que és l'administració pública que cada quatre anys se sotmet a la voluntat popular a través de les eleccions per garantir els drets. I si a les empreses privades no els interessa gestionar i invertir en residències, no tendrem residències? I és un dret tenir una residència, segons la Llei de dependència; si no li interessa invertir en educació, no tendrem educació?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, no, jo crec que en les lleis que generen drets hi ha d'haver una estructura administrativa suficient per donar cobertura a aquests drets, si l'hem de complementar amb la privada cap problema, però complementar, i en aquest moment ho tenim a l'inrevés a la nostra comunitat autònoma. Per tant, hem d'avançar, al nostre entendre, cap a una gestió pública en residències, però els drets no poden dependre de les voluntats individuals dels empresaris, l'administració pública com a tal els ha de garantir, què s'ha de complementar amb la privada

per a determinades accions? Fantàstic, no tenc cap problema, però l'eix ha de ser públic.

I també, perquè no tot ha de ser empresarial, també pot ser la societat civil organitzada que té dret a participar a la presa de decisions dels òrgans de l'administració pública de gestionar serveis que siguin necessaris per a ells, i això és l'acció concertada; associacions de pares, de mares, de familiars de persones amb discapacitat que es reuneixen per gestionar un centre de dia, fantàstic, no hi ha afany de lucre, hi ha voluntat de gestionar la societat civil organitzada, els ciutadans.

Per tant, crec que entre la concertació i la cosa pública i complementat per la cosa privada pot funcionar, però complementat per la cosa privada. No podem deixar, al nostre entendre, tot el que siguin drets en això. Per tant, en aquest sentit, no hi estam d'acord i és un posicionament polític i ideològic.

Temes d'educació. Miri, crec que els nins, i no em correspon a mi, però ja ho debatrà vostè més amb el conseller d'Educació, crec que les famílies són fonamentalíssimes a l'hora d'educar. Miri, jo he estat mare i no he delegat mai l'educació al centre escolar, l'experiència dels fills en el centre escolar és una experiència, però l'important és el vincle que tenen els pares amb els fills pels temes educatius i per poder-los treballar altres temes de valors familiars. Jo no pens que sigui incompatible una cosa i tal i no pens que sigui incompatible la formació en determinats aspectes, que no sé si va per aquí, amb els valors que puguem com a família treballar, aconseguint amb els teus fills. No crec que sigui absolutament..., bé, per a res, jo crec que vostès fan un problema del que no hi ha perquè a determinades escoles es fan determinades, a vegades, campanyes o es fan determinades actuacions que a vostè li xoquen ideològicament, però jo crec que no té..., la influència que tenen les famílies sobre els valors és altíssim, això tots els estudis sociològics ho demostren, tots els estudis sociològics ho demostren.

L'èxit escolar no passa per un alt nivell de rendiment escolar, passa per la influència de la família, a tots els estudis sociològics, a França, a Alemanya, a Espanya. És molt més important que un pare i una mare donin importància a estudiar que un bon centre escolar, i això ho estudia vostè a tots els estudis que es fan sobre família. El vincle que té un pare i una mare amb els seus fills no el tindrà mai, per molt bon mestre que sigui. Per tant, la família és cabdal i vostès volen de vegades introduir elements en relació amb l'educació concertada o pública de fer malbé aquest sistema educatiu, de posar en qüestionament el sistema educatiu. I el sistema educatiu com a tal, i molt manco una escola, en cap moment no vol suplir un pare o una mare; si el que volen els professors i del que es queixen els professors de vegades és que hi ha massa delegació de les famílies cap als centres educatius. Per tant, en això tampoc no estaria d'acord amb vostè.

I no estic d'acord amb vostè i jo crec que puc dir, i tenc números, que les persones immigrants en situació d'irregularitat administrativa no bloquegen, no bloquegen els

serveis ni públics ni concertats ni sanitaris ni serveis socials ni educatius, això és una d'aquestes fantasies que tenen vostès, que no sé amb quina estadística es manegen, però els ciutadans de la nostra comunitat autònoma en situació d'irregularitat administrativa no bloquegen els serveis públics a la nostra comunitat, i que jo conegui a cap altra comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. És el torn ara del Grup El Pi Proposta per les Illes, té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, consellera, per comparèixer voluntàriament avui aquí. Quan em toca a mi ja està tot dit, però bé, intentaré introduir qualche dubte que tenguí. Gràcies també a tot aquest equip que segur que fa molta feina, com ha fet vostè, i a mi em consta, durant els darrers quatre anys i la feina que li queda. Jo demanaria molta salut per a aquest equip perquè crec que Fina Santiago de vegades la veiem que fa molt mala cara perquè està esgotada, no és avui, eh!, encara acabam de començar.

Bé, nosaltres des d'El Pi farem una crítica constructiva, està clar, a nosaltres ens trobarà a favor de tot allò i de totes aquelles persones que ho necessitin, tendrem la mà estesa a les polítiques de la gent i per a la gent, de les persones cap a les persones, a nosaltres ens hi trobarà en temes d'igualtat, en temes de diversitat i en tot allò que vagi encaminat a neutralitzar conductes que ens posen els cabells drets. Fa poc temps va venir Petros Màrkari, un autor nascut a Turquia, però nacionalitat grec, on se li va demanar què pensava perquè creixien aquests moviments populistes i d'ultradreta a tota Europa, i ell ho va contar amb un acudit, va dir: permetin que els ho conti -jo ara no m'allargaré-, però l'acudit parlava de l'infern i d'una persona molt bona al·lota que anava al cel i llavors baixava a l'infern i Sant Pere li deia: ets tan bon al·lot que pots anar allà on vulguis, va anar a l'infern i va veure orgies, va veure platges meravelloses, doblers, una vida extraordinària, i li va dir: Sant Pere, em quedaré a baix. Però quan va tornar a baixar..., -perdonau-me-, però és que crec que va ser tan gràfic, i si Màrkari ho fa, jo humilment el vull copiar i el vull recordar, quan va tornar a baix va veure les foganyes, va veure el dolor, va veure el mal, va veure la mort i va tornar a pujar i li va dir: Sant Pere, què està passant? I li va dir: és que tu el que havies vist era l'espot de l'infern.

És a dir, jo crec que així queda explicat, així és que a nosaltres ens trobaran quan intentin neutralitzar qualsevol conducta extrema i que vagi en contra de les persones.

S'ha parlat de dependència, és vera que en el ple de l'altre dia vostè va explicar que moltes persones esperaven per a ser valorades, va contestar a una diputada de l'oposició, amb aquestes 400 que quedaven a Menorca vostè va dir que els metges no volen venir, que les places estan dotades, com ens ha contat ara, però també record que va contar que tal vegada la solució passa per un decret que s'ha de fer a Madrid, és a dir, que ni tan sols nosaltres tenim competència, si ho vaig

entendre bé. Vull saber si poden estirar les orelles suficientment al Govern central o a qui pertorqui perquè aquest decret s'agiliti.

Per altra banda, tenc un poc de dubte perquè ahir la consellera de Salut, asseguda on vostè es troba ara, va dir que érem la comunitat on més havia crescut el nombre de professionals i que, a més, quan venien volien quedar. I és clar, jo no acab d'entendre molt bé si és que no volen venir per valorar dependències o és que no volen venir en absolut, o que vénen i en aquest cas cada illa té la seva pròpia història.

Aquest estiu també ha parlat vostè de l'ajuda als fills de violència masclista per a discapacitat de més del 33% o d'orfanat. Passam pena a veure si estan pendants d'aquesta corda fluixa que suposa un govern central i tot allò que ens deuen aquí a les nostres illes, vostè ha parlat de contenció de despesa i no de retalls, però volem saber si aquestes coses trontollen o no en cas que aquests doblers no arribin. I també l'increment del pressupost de l'Institut Balear de la Dona, que crec que varen anunciar en un 50%; a veure si això està garantit, que ens sembla absolutament necessari per evitar comportaments de segons quin tipus.

I també va dir al Ple que no farien pagar les complicacions als més dèbils, això una mica va englobat dins tota aquesta primera part de la meua pregunta.

Refugiats. Estam d'acord amb les polítiques que es desenvolupen, per suposat no som partidaris ni ho serem mai, encara que sigui nedant aniríem a ajudar a aquelles persones que s'ofeguen a la Mediterrània, la nostra mar tan estimada que es converteix en un cementiri, però també pensam i volem fer una reflexió -que no sé si vostès hi fan feina o tenen informació-, que no és un problema tan sols de les regions costaneres i dels països costaners, és a dir que això és un problema d'Europa i si m'apura del món. Què podem fer perquè Europa d'una vegada per totes agafi la responsabilitat que li toqui i no acabem nosaltres recollint aquelles persones que per drets humans absolutament s'han de recollir?

De La Victòria ja ens ha contestat, no sé si hi ha un termini fixat perquè pugui tornar a la normalitat, no sé si ho ha dit, però sinó també li demanaria.

I un altre tema que ens preocupa, que avui no se n'ha parlat, que jo crec que té a veure amb l'educació, però també amb els serveis socials i tal vegada també amb la salut, és el Centre Gaspar Hauser. Crec que 82 dels 84 alumnes varen ser recol·locats a altres centres, però no sé si crec que dia 31 de desembre s'acaba la concessió, jo no sé si ha fet un seguiment d'aquestes persones o si se sap què passarà a partir de 2020.

No la vull marejar molt, contesti'm el que pugui que és tard i vol ploure, però..., d'Es Pinaret ja ens ho ha contat, només un petit apunt, si aquests centres pensats per a la reinserció funcionen o no o simplement són presons per a aquesta gent jove, si tenen un futur, vaja.

I llavors, dels infants escolaritzats que tenen una discapacitat física o psíquica, aquest personal de reforç que són els ATE, que a vegades se'ls retiren, a aquests nins, i els pares estan absolutament desconsolats; ahir em contaven d'un cas d'un nin que té un problema de ronyó, que té cinc anys i no controla els esfínters, etc., etc. Si tenen informació d'això, què pot dir als pares o què els podríem dir als pares en aquest cas.

I llavors el que sí diria és que la paperassa tal vegada sí que hauria de ser més àgil. Sé que vostè també ho intenta i ho pateixen en les seves carns, però en qualsevol cas li demanaria per això.

D'esports, esport base; què passa amb aquells esports minoritaris com és el cas, jo què sé, de la natació sincronitzada, que els pares han de pagar el desplaçament dels fills, tot això. Només parlem de futbol i bàsquet, i si és femení ja ni li ho cont. I l'educació en valors, si contempen que a banda de fer esport amb valors eduquem els pares i les mares que peguen als àrbitres i donen un mal exemple als seus fills.

Els referents en matèria esportiva, com esportistes d'elit que són l'exemple per als joves i resulta que s'anuncien, per exemple, a mitjans de comunicació dient "*apuesta aquí, apuesta allá*", com vostè sap, crec que tal vegada això no és del seu àmbit, però què podem fer per almanco fer pedagogia amb els nostres joves?

I... i res més. Enhorabona per aquestes campanyes contra la xenofòbia -acabaré allà on he començat-, contra segons quines conductes; l'estigma de la salut mental, que em pareix fonamental que normalitzem, que tots som diferents però no tenim per què ser diferents del tot, i... i res més, ja està.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons. Sra. Santiago...

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Pons. Bé, allò de la meua mala cara crec que no..., no, no és la feina. Crec que...

LA SRA. PONS I SALOM:

Com?

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

La meua mala cara, que li dic que no és la feina, és que som massa pàl·lida, no em maquill, vull dir que és una altra...

(*Rialles de la intervinent*)

No, no, i ho sé, i per això li responc, vull dir que..., també amb afecte, però crec que no és el que volem de feina.

I estic d'acord amb vostè, la referència a Màrkari, al seu gran inspector, que és un dels meus lectors, i crec que hi ha aquesta trilogia precisament de la crisi econòmica, que és recomanable, crec que és una lectura recomanable les tres peces per a tots els col·legis, tots els instituts.

Vostè ha confós dependència amb discapacitat. On tenim problemes és a Menorca, amb un metge discapacitat, és discapacitat, que allà tenim...

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

No, i precisament jo crec que vostè ha donat la clau. No són les Illes que fan expulsar aquests metges, perquè quan Salut... Poden treballar en equip, poden valorar, poden diagnosticar, poden tractar..., queden, queden. És que és una feina molt aïllada, és una feina... jo crec que molt repetitiva per a gent que està molt formada, que ha invertit molts d'anys a la formació, molt poc atractiva, i això al nostre entendre passa perquè on posi metge en aquest decret, a cada espai interterritorial a nivell estatal ho deim -ho deim nosaltres i ho diuen altres comunitats autònomes-, aquest pic ja ho passarem per escrit perquè consti, demanam que siguin altres professionals sanitaris, infermers, fisioterapeutes, etc., i en tot cas que tinguem un metge o dos per validar aquesta "daixona"; o que sigui com el model de dependència, que la valoració surti d'Atenció Primària i després l'equip interprofessional de dependència li dona el vistiplau. Perquè nosaltres, de veres, en aquest tema no sabem..., ja ho hem aprovat tot i tenim greus dificultats, i sabem que estan donant un mal servei però no tenim una solució.

El decret de violència és pressupost propi de la comunitat autònoma i per tant, encara que hi hagués noves eleccions, no afectaria, encara que hi hagi aquesta inestabilitat a l'àmbit estatal no afectarà.

L'Institut Balear de la Dona no és competència d'aquesta conselleria de Serveis Socials, està a Presidència, i per tant quan vengui, no sé si ha vingut o si ho vol fer a través d'altres vies. El que nosaltres li podem garantir com a equip de la conselleria és que en els pressupostos intentarem, i crec que la presidenta a més dimarts té una compareixença i crec que va en aquesta línia, que tots els serveis bàsics i els serveis fonamentals han d'estar garantits, i estaran garantits en els pressupostos de 2020.

Estic totalment d'acord amb vostè en el tema dels refugiats, no és un problema de la Mediterrània. Ara entren per la Mediterrània però poden entrar pel nord d'Europa en un altre moment. És un problema europeu. Jo sempre a les meves declaracions he dit que és un tema que ha de ser d'un acord amb Europa, de garantir el port segur, de garantir el repartiment d'ajuda econòmica als ports més afectats, i de persecució de les màfies i a més a més inversió massiva d'Europa en els països que generen aquests refugiats i aquesta immigració.

Gaspar Hauser nosaltres -(...) Gaspar Hauser- a nosaltres ens va afectar sobretot és a atenció primerenca, i els vàrem reagrupar i que jo sàpiga no tenim cap problema, (...) la reagrupació. Això quan vengui el d'Educació potser sí que vostè igual li ho pot consultar, igual que tot el tema que m'ha comentat d'educació d'aquests menors que tenen aquest suport extra d'un professional, que és vera que a vegades el nin vincula, després ha de canviar i ho passa malament, però en això potser li donarà més explicacions i més detall el conseller d'Educació.

Quant a Alcúdia, vaig tenir la compareixença i vàrem parlar de l'estiu del 21. Jo som optimista i a vegades m'engrun massa els dits, però intentarem que sigui el 21; si no ha de ser el 22 a la força, però intentarem que sigui el 21.

Pinaret. Pinaret és un centre que no és una presó, és un centre socioeducatiu, i depèn molt de l'origen del nin, i per tant del retorn que es faci a la família que l'espai..., la seva, diguem, estada en Es Pinaret, en aquest centre socioeducatiu, li serveixi més per al seu futur o quedi un poc de bades. Nosaltres un problema que tenim molt gran en aquest moment, i per això treballam també amb Salut, és que molts dels nostres joves que entren en Es Pinaret entrem per conseqüència d'abús de droga; és quan estam amb un consum de droga excessiu, abusiu, que cometen el delictes, i a més amb unes drogues que normalment els inciten a la violència. Per tant s'ha de treballar molt en la prevenció del consum i de l'abús de drogues, perquè molts d'aquests infants entren per aquest motiu.

L'esport base, totalment d'acord amb vostè, s'ha de promocionar tot tipus d'esport base. De fet la llei que nosaltres volem valorar amb el conjunt de tots els agents esportius és el tema de modificar aquesta llei d'esports; per cert, també parlar d'activitat física, perquè pensam que també comença per aquí, donar suport a aquesta activitat física, i per tant que només sigui l'esport estructurat sinó aquesta activitat física que pugui promocionar després l'esport i captar talent per a la tecnificació. Totalment d'acord, no només hem de treballar..., nosaltres quan parlem de valors no només treballam amb els esportistes, amb els clubs, sinó també amb els pares i les mares, i amb els entrenadors també, i amb tot el personal que treballa en esports; de fet aquesta figura de delegat de grada té aquesta funció, una mica de coordinar tots aquests temes dels esports amb valors *in situ*, diguem, en el moment que s'estiguin produint.

I en relació amb les apostes esportives o tot tipus d'aposta, espais de jocs i tal, nosaltres a la Llei d'infància i adolescència que es va aprovar recentment vàrem augmentar les sancions perquè en aquest tipus de sales i en aquests tipus d'apostes la presència de menors de 18 anys sigui castigada severament, perquè no pot ser que una multa els faci pessigolles i els compensi més tenir menors; vull dir que ha de ser una multa significativa, i a la Llei d'infància i adolescència vàrem facilitar que aquestes multes, si se'ls donen, es puguin produir precisament per protegir la infància d'aquestes situacions.

I crec que més o manco he contestat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Sra. Pons...

LA SRA. PONS I SALOM:

Una darrera pregunta, gràcies, president. Em referia també, més que a aquestes sales de joc, que per cert crec que han d'estar separades per una sèrie de metres i al final hi ha zones de Palma en què n'hi ha moltes i juntes, jo no sé..., sé que això no depèn de vostè, però sí que li demanava per aquests referents esportius que s'anuncien... a espots televisius o de ràdio en qüestió d'apostes. És això. Jo supòs que efectivament nosaltres no hi podem fer res, o vostès no hi poden fer res des d'aquí, però si s'inclou qualche tipus de pedagogia per a aquests infants perquè si -no direm el nom- si a un infant de 15, o fins i tot a mi, si hi ha qualcú, un esportista al qual admir m'està dient que jugui tal vegada jugaria. No és el meu cas però bé, ja m'entén.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Santiago.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Bé, totalment d'acord amb vostè. Aquesta feina en valors és una feina amb la qual podem aconseguir objectius a curt termini, però també és una projecció a llarg termini perquè..., no només això, sinó que una activitat tan familiar com veure un partit de futbol, que només es fa a hores on hi pot haver menors de 12, 13, 14 anys que s'incrustin en aquests horaris tota aquesta facilitat d'apostes esportives és un tema que s'ha de regular.

Nosaltres ho tenim regulat a la Llei d'infància i adolescència, per tant, IB3, la televisió pública no ho podria fer, això és a nivell estatal; ara, que un esportista s'hi presti o no s'hi presti crec que hi ha dificultats legislatives per poder-ho limitar, però crec que ha de ser una cosa d'inversió de treball en valors, que ells mateixos se n'adonin de la importància que tenen ells pels referents que són a nivell de joves i d'infants per no acceptar aquests tipus de suggeriments o de treballs.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Tanca el Grup Parlamentari Socialista, Sra. Gamundí.

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Moltes gràcies, president. Diputats i diputades, en primer lloc donar les gràcies a la consellera i a tot el seu equip per comparèixer a petició pròpia per tal de donar explicacions o donar a conèixer les línies estratègiques del seu programa de

govern. He de dir que conec bona part del seu equip i que els consider uns grans referents en el seu àmbit.

Com bé ha explicat en aquesta legislatura assumeix noves competències, en aquest cas en matèria de joventut i d'esports, dues àrees importants i desitjam que des de la seva conselleria tinguin el protagonisme que es mereixen com a polítiques generadores d'igualtat i de valors.

Si m'ho permeten en agradaria sobretot una especial mirada a la introducció de la perspectiva de gènere per tal de promoure la participació de les dones a l'esport i combatre d'aquesta manera les desigualtats.

Abans de continuar amb la meua intervenció, crec que és important saber d'on venim i venim d'un context i d'una legislatura on es va fer molt d'èmfasi en la recuperació de drets socials que s'havien perdut a una anterior legislatura i varen posar al centre de l'acció política les persones. Són molts els exemples que podria posar, vàrem passar del model de la subvenció a la concertació social. Crec que la Llei d'acció concertada i la Llei del tercer sector social avui són una realitat. La reactivació també de la Llei de dependència, vàrem passar d'una legislatura on no es va crear cap plaça pública de residència i en tenim prop de..., no sé si vostè ha dit, sinó corregeixi'm, es varen crear en la passada legislatura 500 places.

Apart del tema de la reactivació de la Llei de dependència, també un dels pilars fonamentals va ser la Llei de la renda social garantida, una eina redistributiva important, que serà molt difícil de revertir, però que entenc que en aquesta nova etapa que ara obrim hi haurà una feina important de consolidació i de preservació d'aquest dret. Evidentment, s'ha parlat d'augmentar els perfils, ens agradaria saber una mica per on anirien, si encara... o si s'estan estudiant, i sobretot perquè entenem que amb la renda bàsica podem fer front a la pobresa i així augmentar també el nombre de beneficiaris.

Crec que moltes propostes a les quals vostè ha fet menció es troben als Acords de Bellver, que són propostes necessàries, algunes són reptes importants, són difícils.

Crec que precisament per això també necessitam resoldre el tema de la situació d'infrafinançament històric que pateixen les nostres illes. Vostè n'és molt conscient i desitj que properament puguem tenir un govern d'Espanya que sigui estable i que ens permeti abordar aquest tema del finançament i que aquest sigui just per a la nostra comunitat i de forma especial al departament que vostè dirigeix.

Sí, però, em pertoca també fer una mica de pedagogia perquè, atès el renou de determinats grups polítics, jo vull aportar una dada que per a mi és significativa que és que recentment s'ha publicat l'informe de l'Associació de Directores i de Gerents de Serveis Socials on és molt grat poder veure que les Illes Balears són les que més creixem quant a despesa social, al voltant a un 15,56% els darrers anys.

I, per què és important això? Perquè jo crec que això també demostra quina és la voluntat d'aquest govern, no?, de,

evidentment, prioritzar en temes socials i crec que aquest és el rumb i cap aquí s'ha d'anar.

Vostè ha esmentat dues lleis: la Llei de protecció de persones majors i la Llei de cooperació, de la Llei de cooperació altres companys ja n'han parlat, per tant, no, no..., només li demanaria a efectes d'organització quina és la previsió que en pugui tenir; si bé en la Llei de protecció a persones majors a mi m'agradaria recordar i posar en valor un estudi que es va fer en la passada legislatura, que era sobre els reptes i oportunitats socioeconòmiques de l'envelliment, i que aquest tal vegada pugui servir com a base per a aquesta llei perquè a més va ser un document que va sortir amb el consens de tots els grups parlamentaris, i m'agradaria posar-lo en valor, i si ens pogués aprofundir una mica en l'objecte d'aquesta llei.

Llavors, s'ha parlat de la participació ciutadana dins els serveis socials, són aspectes fonamentals. Crec que en aquesta llei que vostè anuncia de joventut, aquest col·lectiu ha de ser un veritable protagonista. Com a persona que ha format part del Consell de la Joventut, idò evidentment crec que els veritables interlocutors per poder assentar les bases d'aquesta llei és el Consell de la Joventut, entre altres coses perquè han patit moments on evidentment es va eliminar aquest consell i crec que s'ha de posar en valor i precisament què més que tenir-los presents a l'hora de fer aquesta llei.

També ha parlat vostè que tendrien en compte en aquesta llei de joventut els temes d'habitatge. Crec que també seria molt important, evidentment avui no pot comentar tot el que seria a la llei, però sí que el tema de les ajudes i la inserció laboral crec que és un tema que preocupa especialment als joves.

Entre altres coses coincideix amb alguns companys que comentaven el tema que evidentment tenim molts de recursos dins l'administració, que aquesta carpeta única pugui servir tal vegada per unificar-ho, no?

També, al mateix temps, sé que en la passada legislatura es va començar a fer en segons quines determinades ajudes, però sí tot el que signifiqui la simplificació administrativa en diverses tramitacions i que també no només formen part de la seva conselleria, sinó també d'altres conselleries, ja sigui la de, per proximitat, la d'Educació i la de Salut.

Llavors, per altra banda, en els temes de cooperació sabem de l'augment gradual que han tengut aquestes partides, pensam que s'ha d'anar en aquesta línia, pensam que s'han de seguir els objectius de desenvolupament que ens marca l'Agenda 2020-2030, tant de bo amb el nou pla estratègic que ja heu explicat... ha explicat vostè les línies mestres, puguem donar amb la clau per tal que aquestes ajudes que demanen les entitats es puguin resoldre de manera més ràpida.

I finalment, jo volia debatre una mica sobre el tema migratori especialment amb la portaveu de VOX, però, com que se n'ha anat evidentment ara ja he perdut un poc la motivació, us he de parlar clar, perquè entre d'altres coses

també, companys em diuen que ja és molt tard, simplement dir-li que per part del Grup Parlamentari Socialista la felicitem per la gestió que va fer, per l'oferiment... aviat que es va fer dels ports de les Illes Balears... davant el drama humanitari que hi va haver amb els emigrants de l'Open Arms.

I té el Grup Parlamentari Socialista a la seva disposició.

EL SR. PRESIDENT:

No sabia si era per no esgotar el temps, anaves bé, és a dir... perquè dic...

(Algunes rialles i remor de veus)

Sra. Santiago, en voler.

LASRA. CONSELLERAD'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies a la representant del PSOE per les seves paraules. Temes de... passarem així al gra directament, temes de dona i esports absolutament des de la línia de valors, una de les línies més importants i que a més volem reforçar més precisament és aquesta d'esports i dona, no?, amb recursos econòmics, amb subvenció i amb recursos personals tant de la direcció com de la fundació. Entenem molt que en aquest espai s'ha de fer allò que es diu discriminació positiva o a vegades s'utilitzen altres tipus de conceptes, però que té a veure amb aquesta discriminació positiva i que al Pla d'igualtat de l'esport serà un dels eixos o és un dels eixos fonamentals.

Places residencials. Efectivament, vàrem..., hem creat 545 que crec que 500 eren..., o 510 eren privades i les hem convertides en públiques a través de la concertació. Insistesc que ara ja no n'hi ha més, ni a la privada ni a la pública, hem de construir aquestes, no? Però jo crec que s'ha fet un esforç perquè 545 així mateix són quatre residències grans i sense construir-les; era una oportunitat que teníem, era una necessitat i crec que vàrem fer l'acció correcta.

Renda social, augment. Tenim pràcticament tots els perfils, eh!, tenim tot tipus de famílies i després tenim majors de 45 anys, ens falten els menors de 45 anys que viuen tot sols. Nosaltres aquí tenim debat amb Treball i nosaltres pensam que s'han de potenciar sobretot a menors de 45 anys polítiques actives d'ocupació, perquè sobretot amb joves de 30, 35 anys, 25, s'han de fer les polítiques actives d'ocupació perquè encara són ciutadans, persones que si tenen dificultats d'inserció laboral es pot treballar per la seva reinserció laboral. Però sí que hi ha encara, jo crec, un perfil o dos que durant aquesta legislatura podíem adaptar, no?, per exemple, persones que viuen totes soles, que tenen un grau d'autonomia mínimament alt perquè puguin viure totes soles, però tenen un grau de discapacitat que els costa molt fer una inserció laboral estable. Aquest podria ser un dels perfils que entrem, aquest tipus de perfil. Crec que ens queden grups molt petits ja, crec que hem arribat a la gran majoria.

Totalment d'acord amb vostè, el finançament és clau. No és només aquesta inestabilitat que tenim ara des de les eleccions estatals, tota la inestabilitat que hi ha hagut els altres quatre anys que hem canviat de govern, que hi ha hagut inestabilitat econòmica, pressuposts ampliables; ha fet que ha estat impossible tenir interlocutors estables per a millorar el finançament de les comunitats autònomes, es va iniciar, però no s'ha acabat. I aquesta legislatura és clau, vull dir, nosaltres hem tengut quatre anys d'una bonança econòmica en què estàvem per sobre del creixement econòmic per sobre d'Europa que ara ens hem posat en creixement econòmic, però a nivell d'Europa. Per tant, no tendrem els ingressos que hem tenguts aquests quatre anys. Per tant, el finançament ha de ser un dels debats de l'any 20 per aconseguir al final dels 20 o dels 21.

Llei de persones majors i la Llei de cooperació. Nosaltres confiam tenir-les a finals del 21 o principis del 22 per poder-les presentar al Parlament perquè volem que siguin lleis molt consensuades, ens estimam més invertir temps a consensuar la llei que dur una llei ràpida i que després tenguí una vigència de dos, tres anys; a més a més, perquè a cooperació no tant, però a joventut i a persones majors intervenen moltes administracions públiques i molts de sectors. Per tant, nosaltres volem anar amb aquesta idea.

Temes de cooperació ja ho he dit, joventut ha de ser totalment transversal.

Temes de persones majors, jo crec que hi ha dos temes que no tenim recursos en aquest moment, que els tenim detectats i que aniran a més i que a través de la Llei d'envelliment o de la Llei, perdoni, de persones majors se'ls han de donar solucions, que és l'envelliment actiu i la solitud. En temes de dependència a través de la Llei de dependència arribam a les persones majors de dependència; a través dels programes municipals que també han estat configurats a la llei arribam a prevenció, però tot el tema de la solitud i garantir l'envelliment actiu són dos temes que tenim pendants a la nostra comunitat autònoma i que afecten a altres comunitats autònomes, però que hem de garantir com ho abordam a través d'aquesta llei.

El document que vostè diu ens servirà de base, és document de base, no és aquesta ponència que es va fer la legislatura anterior, de la mateixa manera que ens va servir de base per constituir la passada legislatura els serveis de salut mental, que va ser arran d'una ponència també del Parlament. Idò, aquesta ponència que tenim de persones majors és la base, el document inicial per poder elaborar aquesta futura llei.

Això de la carpeta única estic absolutament d'acord amb vostè, nosaltres no podem iniciar-ho si no hi ha un avanç en digitalització perquè si no és absolutament difícil. I estic totalment d'acord amb vostè de la simplificació administrativa, que també és a la llei, als pactes de Bellver, començar d'una forma seriosa, sistemàtica i estudiant com podem reduir, agilitar la gestió de l'administració, no només els ciutadans sinó empreses, associacions, tots, tenim una administració absolutament complexa.

Vull dir-li que això de l'Open Arms agrair-li les seves paraules, no va ser una acció de la Conselleria d'Afers Socials i Esports, va ser una acció de Govern que ens varen encarregar i, com diu vostè, amb molt de gust i amb molt d'orgull la vàrem liderar perquè pensam que és un tema cabdal, és un tema que és un repte que tenim tots els països d'Europa i que totes les administracions públiques hem d'estar disponibles per ajudar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Idò, res més que agrair a la consellera i a tot el seu equip que hagin vingut a més de manera voluntària a fer aquesta compareixença. Moltíssimes gràcies.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS